

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Financiële heisa 24 urenloop Vragen bij sponsoring Economika

Komt er nog een staartje aan de 24 urenloop? Op de laatste Algemene Vergadering van de Leuvense studentenraad LOKO maakten verschillende kringen zich boos op Economika. De economische kring zou zich, tegen alle afspraken in, gewaagd hebben aan een sponsordeal met het bekende batterijmerk Duracell.

CHRISTOPH MEEUSSEN & MAUD OEYEN |

Wie rondliep langs de piste van de 24 urenloop kon er alvast niet naast kijken. Het standje van Economika had de vorm van een uitvergroete Duracellbatterij en op het terrein huppelden ook twee van de bekende konijnen rond. Gewoon een origineel idee, of veeleer plat opportunisme? "Onder de kringen ging het gerucht dat Economika in ruil voor de reclame 6500 euro had gekregen van Duracell. Als dat waar is, vind ik dat echt niet kunnen," aldus Raf Njotea, preses van Babylon. Op de AV werd Economika in de verdediging gedwongen en blies de kring warm en koud tegelijk.

Ook LBK is niet te spreken over de sponsoring. "Er zijn in het verleden afspraken gemaakt over het zoeken van sponsoring voor de 24 urenloop, en Economika heeft die regels op de een of andere manier weer weten te omzeilen," zegt Bernd, preses van de Landbouwkring. "En dat terwijl

Economika nu toch niet bepaald de kring is die extra sponsoring nodig heeft. Bovendien heb ik het gevoel dat Economika hiermee vooral LOKO in diskrediet brengt, door zo'n grote sponsor aan te trekken naast de hoofdsponsor. Er zouden in de toekomst duidelijkere afspraken gemaakt moeten worden over wat er wel en niet mag."

Volgens Roel Rymenants, sportcoördinator bij LOKO, zijn de regels nochtans duidelijk: "Dit jaar was de afspraak dat sponsoring enkel toegelaten was voor de t-shirts. Volgend jaar zouden we op zoek willen gaan naar een goede algemene oplossing, waarbij de verschillende kringen meer mogelijkheden krijgen om sponsoring te vinden zonder de algemene sponsoring van LOKO in gevaar te brengen. We willen een situatie die voor iedereen gezond en haalbaar is."

ONFAIR

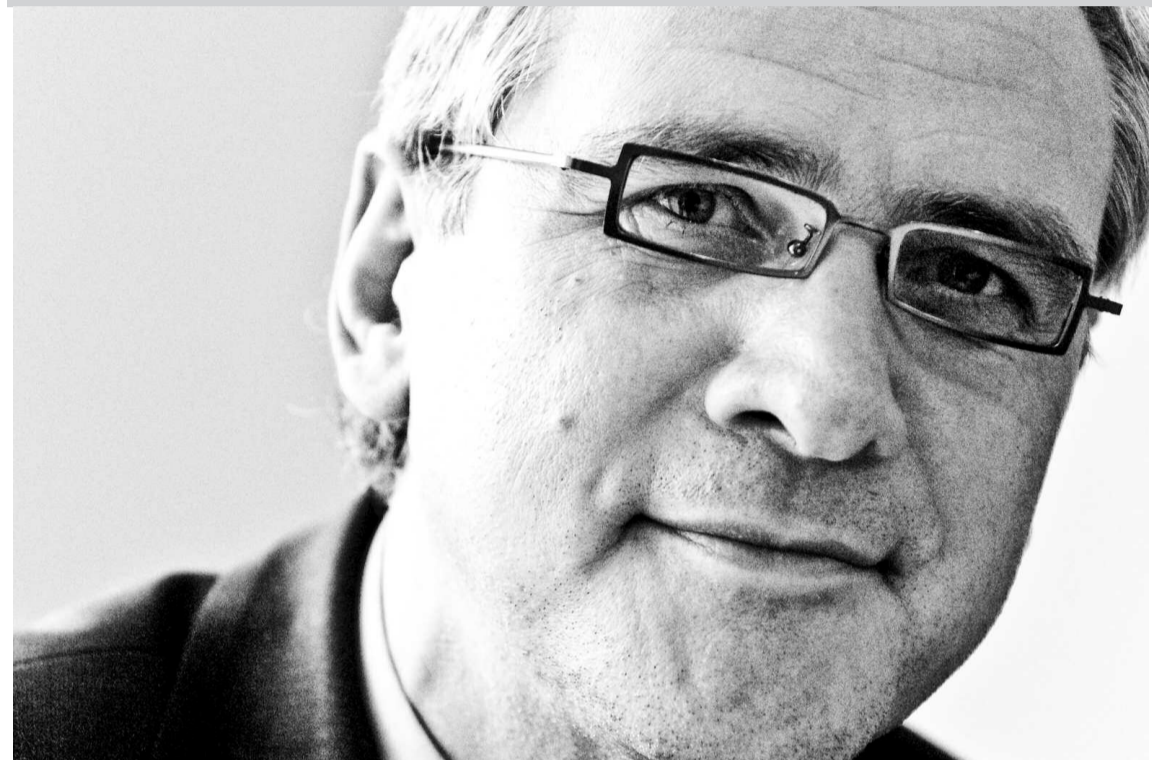
Roel verduidelijkt wat er misliep bij Economika: "De kring is op de vrijdag voor de 24 urenloop naar mij toe gekomen. Ze zaten met een probleem, omdat iemand van Economika een overeenkomst had gemaakt met een sponsor. Die persoon wist niet dat dat eigenlijk niet mocht, in tegenstelling tot Maarten (sportverantwoordelijke bij Economika, red.). De overeenkomst was al gemaakt, dus het was moeilijk om de sponsor nog af te zeggen. Hun standje zou dan niet meer tijdig in orde gekomen zijn. Ik heb uiteindelijk gezegd dat we het

krijgbaar. Meer info vindt u op www.grootdicteeleuven.be.

Bloedserieus

Deze week staat in het teken van Bloedserieus. Met deze actie willen Medica en LBK samen met het Rode Kruis Vlaanderen studenten aanmoedigen om bloed te doneren. Hoewel jongeren erg geschikte donoren zijn, zijn zij zwaar ondervertegenwoordigd onder de bloedgevers. Bovendien zijn ze de grootste 'afnemers' van donorbloed gezien de weekendongevallen. Het is dus belangrijk dat

"Deelakkoorden moeten voor de regionale verkiezingen"

"Politiek is de kunst van het haalbare," weet minister-president Kris Peeters. Over de dialoog tussen de gewesten is Peeters alvast optimistisch: "We hebben een aantal vergaderingen gehad, én er staan er nog een aantal gepland."

zouden toelaten, maar daar zijn wel voorwaarden tegenover gesteld: de sponsoring mocht alleen dienen voor de inkleding van het standje. De Duracellkonijnen die rondliepen op de 24 urenloop mochten ook enkel Economika-t-shirts dragen. Bovendien maakte Economika de belofte om LOKO te helpen bij het zoeken naar sponsors voor het volgende sportevenement."

Toch is ook de sportcoördinator zich bewust van de oneerlijkheid van de situatie. Roel: "Het blijft natuurlijk onfair ten opzichte van andere kringen, die niet dezelfde mogelijkheid kregen. Maar als er zich een probleem stelt, moet

je nu eenmaal op een bepaald ogenblik tot een oplossing komen. Er zou ook niemand beter van worden als er op de 24 urenloop geen mooie standjes zouden staan."

Bij Economika ziet men het probleem niet echt. "Die afspraak met Duracell is er veeleer toevallig gekomen," zegt Maarten Loeckx, sportverantwoordelijke bij Economika. "Tijdens een informeel diner met bedrijvenrelaties hadden we een los gesprek over Economika-activiteiten en de 24 urenloop. We wilden graag rond het thema 'Energie' werken en vonden een batterij als kamp een leuk idee. En ja, Duracell zag het wel zit-

ten om de inkleding te verzorgen."

GELD

"We hadden ook niet echt het idee dat we iets verkeerd deden. Onder tafel gebeurt het wel vaker dat de inkleding altijd wat voorzien werd. We hebben uiteindelijk ook besloten om op de batterij langs de buitenkant de merknaam 'Duracell' aan te brengen. Die letters waren misschien niet noodzakelijk, maar ze maakten het naar buiten toe wel duidelijker dat het om een batterij ging. Omdat we niet zeker waren of dit wel kon, zijn we voor alle zekerheid nog naar de sportcoördinator getrokken. Uiteindelijk werd afgesproken dat we het standje mochten houden, maar dat de konijnen Economika-t-shirts zouden aantrekken."

Op de vraag of Economika geld kreeg van Duracell, antwoordt Maarten formeel: "Daar is totaal niets van waar. Enkel de inkleding werd verzorgd door Duracell: het konijn dat voor randanimatie zorgde, een zestal kleine bunny's en de affiches in het standje. Daarmee viel toch een enorme kost weg voor de inkleding, die we anders zelf hadden moeten betalen. Ik zeg u in eer en geweten: Economika heeft geen geld aangenomen van Duracell."

Groot Dictee der Leuvense Studenten

Op dinsdag 18 november organiseert LOKO Cultuur voor de eerste keer een Groot Dictee. De presentatie gebeurt door de eminente radiostemmen Wim Oosterlinck en Heidi Lenaerts, de tekst is afkomstig van Herman De Dijn en muziek is er van Lenny Naakt. Redenen genoeg om vanaf 19 uur af te zakken naar aula Pieter de Somer. Een toegangskaartje kost twee euro en is aan de deur ver-

de studenten massaal aanwezig zijn op de verschillende donormomenten. Bloed geven kan op maandag en dinsdag in de universiteitshallen (telkens van 12 uur tot 20 uur) en op woensdag en donderdag in het gymnasium van het sportkot (ook van 12 uur tot 20 uur). Donoren kunnen ook altijd terecht in het bloedtransfusiecentrum van Gasthuisberg (binnen de normale openinguren van 8.30 uur tot 20 uur).

Bloedserieus doet echter meer dan enkel uw bloed aftappen. Zo wordt er op maandag een quiz ge-

organiseerd in Alma 3 voor leden van LBK en Medica, op dinsdag staat *Spark of insanity* geprogrammeerd, een film van Jeff Dunham, en de week wordt op donderdag afgesloten met een TD in Lido. Bloedgevers mogen gratis deelnemen aan activiteiten of krijgen een fikse korting. Overwin dus uw angsten, laat u verwennen door de medewerkers van bloedserieus en help zo mee om het record te breken. Meer info kan u vinden op www.bloedserieus.be.

(TD) |

(advertentie)

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto trakteert:

5 duotickets voor
VRG's Campustour
zie pagina 15

Eredoctoor Dall'Oglio over het samen-leven “Genocide is het alternatief”

Paulo Dall'Oglio is een van de vier gelukkigen die begin 2009 een eredoctoraat van de K.U.Leuven in ontvangst mag nemen. De Italiaanse Jezuiet is een belangrijke voorvechter van de interreligieuze dialoog. In 1992 richtte hij in Syrië een klooster op dat een symbolische brug slaat tussen het Cstendom en de islam.

KEN LAMBEETS & ERIC LAUREYS |

Promotoren van dienst zijn de Leuvense studentenraad LOKO en haar Franstalige tegenhanger AGL. Twee weken terug was Dall'Oglio al even in het Leuvense om een aantal praktische zaken voor zijn eredoctoraat te regelen. Ondanks zijn drukke dagprogramma maakt de man een halfuurtje vrij voor ons: in de auto, op weg naar de luchthaven. **Veto:** *Waarom verdient Paulo Dall'Oglio een eredoctoraat?* **Dall'Oglio:** «Verdienen is niet de juiste term. Een eredoctoraat is een cultureel evenement van de universiteit. Ze gebruiken mij als een symbool voor een waarde waar de universiteit belang aan hecht. Ik aanvaard dat eredoctoraat graag. Niet ten persoonlijkheid, maar in naam van mijn kloostergemeenschap, en in naam van al mijn christelijke en moslimvrienden. Ook studenten hebben vaak te kampen met situaties waarin verschillende gemeenschappen en godsdiensten elkaar tegenkomen. Misschien kunnen zij wel iets bijleren uit dit eredoctoraat.»

PLURALISME

Veto: *Kunnen verschillende godsdiensten naast elkaar bestaan?*

Dall'Oglio: «Wat mij betreft is het antwoord simpel: ik zie geen andere oplossing voor de menselijke beschaving dan samenleven in harmonie, ongeacht de godsdienst die je uitoefent. Waarom zou je niet kunnen samenleven met mensen die andere zaken eten, er een andere levensstijl op nahouden, zich divers kleden of een andere taal spreken? Genocide is het enige alternatief.»

«De islamitische traditionele samenleving was pluralistisch. Jo-

den en Christenen werden getoleerd in de traditionele islamitische samenleving, die een beschermde gemeenschap was. De Europese samenleving stelt zich duidelijk meer gesloten op tegenover andere culturen. Ze is strikt in het verbieden van de aanwezigheid van buitenstaanders. Het jodendom werd in de Tweede Wereldoorlog met de grond gelijk gemaakt. Het pluralisme van de Europese gemeenschap vertrekt volgens mij niet vanuit louter Evangelische waarden, maar vanuit de christelijke religie. Die is eerder dan het Evangelie op macht gebaseerd en staat niet open voor diversiteit en tolerantie. Daarnaast speelt het kapitalisme haar rol: het creëert interculturele gemeenschappen.»

«Wij hebben de sleutel in handen. We kunnen kiezen om andere culturen uit te sluiten — daarvoor is het waarschijnlijk te laat. We kunnen kiezen voor een strikt systeem van kasten waarin oudere Europeanen meer rechten hebben verworven dan nieuwe Europeanen. In dat geval verliezen we onze ziel. Of we kunnen de anderen wél aanvaarden en in harmonie samenleven. Dat is de uitdaging van de multiculturele samenleving.»

«De islam mag geen crisis veroorzaken in de Europese gemeen-

“Er is maar één God, hem zij alle eer en glorie”

schap. Niet enkel als vorm maar ook als een plaats waar waarden gerealiseerd worden in een gemeenschappelijke manier. Het is een uitdaging voor de democratie. Ook niet-gelovigen moeten erbij betrok-

ken worden. *Interesting! (lacht).»*

Veto: *Is religie geïnspireerd op cultuur?*

Dall'Oglio: «Zeker, en meer dan dat: voor mij maakt religie deel uit van de cultuur. Religie bestaat niet buiten de culturele cirkel. Religie heeft ook haar symbolische functie. Hoewel religieuze termen soms bijbels geïnspireerd zijn, vormen ze toch een belangrijk onderdeel van de menselijke cultuur. Het idee van

“De islam zit in een stroomversnelling, maar ze zal nooit cultuur van religie scheiden”

de verrijzenis ligt niet buiten de Europese cultuur. Van hoe ‘hoog’ ze ook komt, voor mij is religie altijd een culturele, historische happening.»

Veto: *Ziet u verschillen en gelijkenissen tussen Allah en de christelijke God.*

Dall'Oglio: «Allah betekent God. Al is het in wezen de Semitische term voor de godheid. Het is een heel algemene naam en heeft meerdere betekenissen: de unieke God, de Schepper, de spirituele leider van de mensen. Het is de bijbelse God in de islamitische interpretatie. Voor de Koran en de profeet Mohammed gaan de traditie en de rea-

liteit die wordt vertegenwoordigd door de Bijbelse gemeenschap, net voor. Wij, Oriëntaalse christenen hebben ‘t zelfs letterlijk over Allah, zelfs in de liturgie. Allah is Allah, Allah is God.»

«Ook al kan je God op verschillende manieren begrijpen, in wezen is ‘t altijd dezelfde. Jij verstaat God op jouw manier, ik versta God op mijn manier. Wanneer mensen zeggen: onze God is niet die van de islam, dan ben ik het daar niet mee eens. Goden worden niet gecreëerd. Er is maar één God. *To him glory and praise.*»

Veto: *Kardinaal Danneels heeft eens gezegd dat de islam haar verlichting nog moet kennen zoals het christendom dat eerder al had. Wat denkt u daarvan?*

Dall'Oglio: «De islam heeft haar crisis al gekend — de confrontatie met de wetenschappelijke muur en

tuur heeft haar niets op te dringen. Als we onze eigen secularisatie opdringen aan de islam, dan krijg je een polemische reactie.»

TOEKOMST

Veto: *Onlangs waren er verkiezingen in de Verenigde Staten...*

Dall'Oglio: «Obama heeft gewonnen, ik ben gelukkig. Er is opnieuw hoop.»

Veto: *Denkt u dat Obama de dialoog tussen verschillende culturen wereldwijd kan beïnvloeden?*

Dall'Oglio: «Hij is voorstander van een cultuur van imperialistische harmonie. Dat is iets heel anders dan het exclusivisme van het Bush-tijdperk. Verandering zit er aan te komen. We zijn in een nieuw tijdperk beland. De vertroebelde relaties tussen Bush en Bin Laden zijn voltooid verleden tijd. De relatie tussen Europese en Arabische landen zal vast verbeteren. Ik hoop dat we dit snel zullen merken aan statistieken, dat zelfmoordaanslagen zullen verminderen. Als de toekomst open ligt, denken mensen volgens een ander verwachtingspatroon.»

Speciale dank aan rector Marc Vervenne voor het gebruik van zijn vervoermiddel, en zijn vriendelijke, behulpzame chauffeur.

Splinter

Censuur

Een naakt mannenlijf, een naakt vrouwenlijf, enige strategisch geplaatste zwarte balkjes en daarboven de *gephotoshopte* hoofden van politiefchef Fernand Koekelberg en zijn medewerkster Sylvie Ricour. U allen welbekend van een schimmige promotieaffaire waarover het laatste woord nog niet gezegd is, en opgevoerd in een nogal flauwe cartoon in *Humo's Het Gat van de Wereld*. Goed mogelijk dat u er niet mee zou kunnen lachen, mocht u hem alsnog te zien krijgen. U bent de enige niet.

Partners in crime Koekelberg en Ricour trokken immers na het lezen van de cartoon meteen naar de rechter, die door middel van een eenzijdig verzoekschrift besloot de nieuwe *Humo* uit de rekken te laten halen. Voor elke *Humo* die na dinsdag 4 november, middernacht nog verkocht werd, diende een dwangsom van 250 euro te worden betaald. De aard van het eenzijdig verzoekschrift maakte het *Humo* onmogelijk weerwoord te bieden. *Humo 3557 verdween uit de rekken en werd overnighet een collector's item.*

Dadelijk brak een uiterst begrijpelijke heisa uit, en de Grote Woorden waren niet van de lucht. Onze rechtsstaat zou op de helling staan, men kon lezen over fundamentele vrijheden, de rechten van de mens, men stelde het eenzijdig verzoekschrift ter discussie, enzovoort enzovoort. De discussie woedt op het internet gestaag voort en ook op juridisch gebied is het stof nog niet gaan liggen. Intussen vroeg geen mens zich af hoe het kwam dat de chef van een overijverig instituut als de federale politie überhaupt de tijd had om tijdens de werkuren de *Humo* te zitten lezen.

Er wordt graag gecensureerd dezer dagen, liefst van al onder het motto van de preventieve censuur.

Censuur ter bescherming, ter voorkoming, van wat precies? Het antwoord is steevast erg vaag. En al valt het te begrijpen dat twee toegewijde collega's als mevrouw Ricour en meneer Koekelberg het niet fijn vinden dat hun collegialiteit op een zulkdanige manier de pers haalt, ze hadden niet het recht om de lezer vorige week zijn/haar *Humo* te ontzeggen. De foto in *Het Gat van de Wereld* was overduidelijk als grap bedoeld — aan de lezer om hem al dan niet grappig te vinden. De lezer, die nu niet eens de kans kreeg om zelf te oordelen of hij/zij de cartoon vond kunnen of niet, aangezien de federale politie en de rechtbank er in zijn/haar plaats al anders over beslist hadden. Preventief. Zonder mogelijkheid tot wederwoord.

Desondanks ben ikzelf niet van mening “dat alles zomaar moet kunnen.” Zo is de cartoon die tot de hele heisa aanleiding gaf, allesbehalve een sterk staaltje van satire. Maar wanneer in pers, media of kunstbedrijf een controversie ontstaat, moeten alle betrokkenen, dus ook het publiek, in de mogelijkheid gesteld worden om op z'n minst te kunnen zien wat de aanleiding is voor al die deining. Waarna voor alle spelers het debat geopend is. Het kan een stevig debat worden, met Grote Woorden die over en weer vliegen, maar dat is ook de bedoeling. Kritiek kan nooit kwaad, censuur is meer dan één brug te ver.

Waar kennen we dat ook weer van, regimes die weleens zullen beslissen wat wel en wat niet te lezen of te bekijken mag worden aangeboden? Een van de vedetten ervan lustte nogal graag forel. Met botersaus. Of was die uitzending ook alweer geschrapt?

MICHEL LEEN |

Bovenstaande mening is deze van de auteur, niet van veto.

(CHRISTOPH MEUSSEN)

Bijna-doctor honoris causa Paulo Dall'Oglio: “De islam zal haar eigen manier vinden om met de moderniteit om te gaan”.

Vlaams minister-president Kris Peeters “Het is heel hard werken”

In 2004 werd Kris Peeters weggeplukt uit het bedrijfsleven om minister te worden in de Vlaamse Regering. Sindsdien is de Belgische politieke hel losgebarsten en kreeg hij steeds meer kansen om zijn politieke duivels te ontbinden. Vandaag, schipperend tussen de inferno's van de Wetstraat en het Martelaarsplein, is Peeters Vlaams minister-president, Vlaams minister van alles en nog wat en daarbovenop voert hij nog een aantal communautaire gesprekken. Of hij tijd tekort heeft? Nee hoor, tussendoor vond dit manusje-van-alles nog tijd voor een gesprek over Vlaanderen, onderwijs, Europa en George Clooney.

JEROEN DEBLAERE & ROEL MOEURS |

Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid opnemen. De financiële crisis

Veto: Heeft u de overstap naar de politiek goed verteerd?

Kris Peeters: «Ja, anders zou ik hier nu niet zitten. Toen ik in het verleden voor de belangenorganisatie UNIZO werkte, beoefende ik de kunst van het vraagbare: eisen stellen, onder druk zetten. De politiek is de kunst van het haalbare. Het is anders en je moet je aanpassen, ik denk dat dit min of meer wel gelukt is na vier jaar.»

Veto: Heeft u soms heimwee?

Peeters: «Een achteruitkijkspiegel is goed voor het verkeer. Vier jaar geleden kwam er de vraag om het nu maar eens zelf te doen. Het was toen geen eenvoudige beslissing. Ik werkte graag in de kunst van het vraagbare en ik gaf ook les, ik had een zeer rijk pakket aan activiteiten, maar ik heb toen beslist om de uitdaging aan te gaan.»

Veto: Hoe kijkt u naar de komende verkiezingen?

Peeters: «Die zijn heel belangrijk want het is de evaluatie door de kiezer. Zij geven dan hun eindoordeel over vijf jaar Vlaamse regering en in het bijzonder ook over Kris Peeters. Zelf denk ik dat we een aantal zaken hebben beslist en problemen hebben aangepakt. Er zijn nog een aantal dossiers, zoals dat van de staatsvorming, waar we nog volop mee bezig zijn. Ik denk dat de kiezer dan ook niet enkel kijkt of het regeerakkoord van vijf jaar geleden is uitgevoerd, maar ook naar de situatie op dat ogenblik. *It's the economy stupid*, was een verkiezingslogan bij vorige Amerikaanse presidentsverkiezingen en het is nog steeds actueel. Veel zal afhangen van het moment.»

Veto: Hoe staat het met de dialoog?

Peeters: «Zeer goed (lacht). Het grote verschil deze keer is dat niet iedereen steeds in de krant gaat zeggen wat er besproken is. We hebben een aantal vergaderingen gehad, er staan er nog een aantal gepland dit jaar. De bedoeling is dat er deelakkoorden zijn voor de regionale verkiezingen volgend jaar.»

“Er moeten deelakkoorden zijn voor de volgende verkiezingen”

EUROPA

Veto: Hoe ziet u Vlaanderen evolueren binnen België?

Peeters: «Ik denk dat de mensen zich bewust zijn van de copernicaanse omwenteling waar ik voorstander van ben. Ik kies resoluut voor een verschuiving van het zwaartepunt naar het deelstatenniveau met een ondersteunende functie vanuit het federale. We moeten heel duidelijk gaan naar een aantal bevoegdheden zoals bijvoorbeeld gezondheidszorg en arbeidsmarktbeleid die op deelstatelijk niveau beheerd worden.»

«Ook op Europees vlak moet

bij en nu dus ook het pakket van Geert Bourgeois. Dat is natuurlijk een specifieke situatie. De regering vond het niet praktisch om voor een paar maanden nog een nieuwe minister aan te stellen en ook het verdelen van de bevoegdheden was geen echte oplossing.»

«Ik zit nu dus heel wat meer in het parlement. Het is een indrukwekkende reeks van bevoegdheden, maar het is maar voor een korte periode. Tot aan het begin van de vol-

gebekt is. Ik heb in het verleden al vaak het onderscheid gemaakt tussen spurters en marathonlopers in de politiek. Spurters gaan voor snel gewin: snelle oplossingen die niet de grond van de zaak oplossen. Zoals in de sport zijn ze echter wel zeer gegeerd. In de politiek echter,

“Politici die drijven op populisme, zijn gevaarlijk”

waar het over grote en belangrijke dossiers gaat, heb je vaak vele jaren en dus marathons nodig om verandering te weeg te brengen.»

(CHRISTINE LAUREYS)

is een voorbeeld van hoe het niet moet: daar kon Europa veel meer gedaan hebben. Het verdrag van Kyoto daarentegen, daar was Europa een voortrekker. Ik hoop dat er op Europees vlak een grotere afstemming komt van beleid. Dat is iets waar we momenteel niet altijd in slagen.»

«Ik denk dat we onverkort moeten gaan naar een eigen Vlaamse vertegenwoordiging. De bevoegdheden die wij hebben, oefenen we nu zelf ook uit op buitenlands vlak, maar waar mogelijk proberen we een Belgisch standpunt in te nemen. Dat is soms zeer moeilijk, bijvoorbeeld op onderwijsvlak. Het belangrijkste is om

gende legislatuur is het nog net doenbaar, maar ik zou het niet aanraden bij het begin van een ambtstermijn.»

Veto: Was de splitsing van het kartel de goede oplossing?

Peeters: «Geert Bourgeois kon niet meestappen in een dialoog en is daarom uit de regering gestapt, waarop de N-VA zelf hetzelfde gedaan heeft. Dat was de juiste volgorde van zaken denk ik. De splitsing zelf is een spijtige zaak, maar het is uiteindelijk het congres van de N-VA geweest dat dit heeft beslist.»

IMAGO

Veto: Sommigen noemen u de George Clooney van de Vlaamse politiek.

Peeters: «(lacht) Dat verhaal is een eigen leven gaan leiden. In 2005 zat ik naast Bob Geldof op een gala van de Antwerpse diamant en toen hij daar arriveerde in zijn limousine was het eerste wat hij tegen mij zei: “Oh, you are a bad imitation of George Clooney, how are you?”»

«Ik ben echter niet zo met imago bezig, ik denk dat een politicus zich meer moet bezighouden met dossiers. Dat is belangrijk, dat heb ik ondertussen al wel begrepen. Als ik dan toch een imago heb, hoop ik dat het een is van een harde, resultaatgerichte werker, van iemand die problemen oplost, van iemand die probeert voor Vlaanderen alles uit de kan te halen.»

Veto: Wat vindt u dan van een partij als Lijst De Decker die drijft op imago en populisme?

Peeters: «Elke partij zingt zoals ze

«Politici die drijven op populisme zijn gevaarlijk omdat ze niet de juiste antwoorden hebben, maar ook omdat ze op zeer moeilijke momenten voor heel wat mensen een reddingsboei zijn en spijtig genoeg vergissen zij zich.»

GELD

Veto: Hoe staat u tegenover de vraag van de Federale Overheid om het gat in hun begroting te vullen?

Peeters: «Dat is niet normaal. Ze hebben ons dat gevraagd in 2008 en ook voor de begroting 2009. Als we de financieringswet niet wijzigen zullen ze dat waarschijnlijk ook voor 2010 en later vragen. Dat is dus abnormaal en onhoudbaar, zeker als je rekening houdt met de kosten van de vergrijzing. We moeten het hele financieringssysteem dringend herbekijken; dat is ook een van de zaken die aan bod moeten komen in de gemeenschapsdialoog. Bij het overdragen van bevoegdheden moet er een gezonde financiële basis zijn voor zowel het federale als het deelstatelijk niveau, met meer fiscale en financiële verantwoordelijkheid voor de deelstaten.»

«Voorlopig gaat er wel nog geen geld weg. Voor 2008 heeft men gevraagd 300 miljoen niet uit te geven, wij hebben dat geld binnen de kring van overheden, federaal, deelstatelijk, lokaal gehouden. Voor 2009 vragen ze 500 miljoen. Wij hebben geantwoord dat we dat niet zomaar geven gewoon omdat ze het vragen. Er moet een win-winsituatie zijn.»

Veto: Is het de taak van de overheid om geld in bedrijven in moeilijke momenten te pompen, zoals de banken momenteel?

Peeters: «Dat is eveneens niet normaal. Het is echter zo dat wij in uitzonderlijke omstandigheden uitzonderlijke maatregelen moeten

nemen. Wij hebben zowel 500 miljoen in Ethias als 500 miljoen in Dexia geïnvesteerd. Dit om te voorkomen dat ze in grotere problemen kwamen en om de kleine spaarder en belegger te behoeden. Het is wel de bedoeling dat onze participatie niet verder gaat dan dat en op een gegeven moment zullen we die aandelen ook terug op de markt brengen.»

Veto: Hoe staat u tegenover positieve discriminatie?

Peeters: «Het kan groepen die het moeilijk hebben wel een handje helpen, indien er wijselijk mee wordt omgesprongen. Anders krijg je discussies zoals: “We hebben nog een vrouw nodig, wie gaat dat leveren?” Dat is niet goed voor de instelling, maar ook niet voor die persoon. Je moet mensen naar waarde en talenten schatten. Het is wel zo dat mannen bijna alleen maar andere mannen voorstellen. Vrouwen, allochtonen en andere groepen moeten soms wel degelijk een handje geholpen worden.»

«Ik ben voorstander van duidelijke streefcijfers. Quota die bestraft worden gaan omgekeerde effecten hebben. We moeten gaan naar streefcijfers en positieve stimulansen. Als deze in de toekomst niet blijken te werken hebben we alles gedaan aan de positieve kant en kunnen we met bestraffingen gaan werken.»

ONDERWIJS

Veto: Ererector André Oosterlinck noemde onderwijs het voorbeeld van hoe regionalisering goed werkt.

Peeters: «Dat moet vriend en vijand inderdaad erkennen. Onderzoek toont aan dat we op vlak van onderwijs zeer goed scoren en dat is de verdienste van het onderwijs zelf. Als je regionaliseert op verstandige wijze heeft dat positieve effecten.»

Veto: Minister Vandebroucke stelde onlangs voor om het budget voor onderzoek te koppelen aan drie procent van het BRP (Bruto Regionaal Product).

Peeters: «De Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB) heeft berekend dat we om die drie procentnorm te halen, jaarlijks 230 miljoen extra moeten investeren. Dat is een belangrijk bedrag en ik denk dat investering in onderzoek belangrijk is, maar men moet ook naar de resultaten kijken. Er moeten afspraken gemaakt worden tussen alle partners: de overheid, instellingen en bedrijven. We gaan geen blanco cheque geven.»

Veto: Hoe evalueert u minister Vandebroucke?

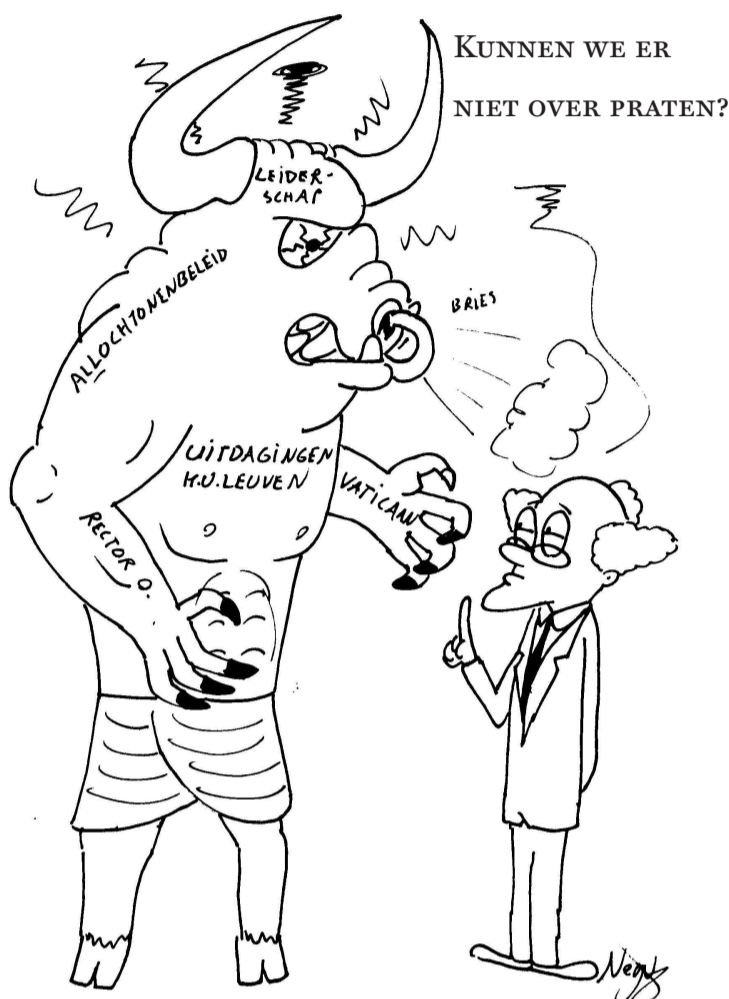
Peeters: «Ik vind dat hij een zeer behoorlijk beleid heeft gevoerd en nog zal voeren de komende maanden. Uit de opvolging van het Vlaams regeerakkoord blijkt dat op dit ogenblik al 91 procent van de projecten uitgevoerd werden of in uitvoering zijn. Hij heeft dus veel kunnen realiseren van wat in het regeerakkoord vermeld stond. Ik denk dat hij met enige voldoening mag terugblikken.»

Rectorsevaluatie (6): Top-down communicatie

“Jullie zijn welkom”

*Dat een rector goed moet kunnen communiceren, hoeft geen be-
toog. De man moet immers een universiteit leiden en hij kan dat
slechts in overleg met allerlei partners. Zo is het de bedoeling dat
hij de verschillende geledingen van de universiteit voldoende be-
trekt bij het beleid en dat hij zijn beslissingen ook juist commu-
nicceert naar alle betrokkenen. Voldoet onze rector aan die ver-
wachtingen? Kan Vervenne – met andere woorden – praten?*

WAAROM VERVENNE PROBLEMEN HEEFT

JEROEN DEBLAERE |

De vertegenwoordigers van het academisch personeel vinden alvast dat Marc Vervenne goed scoort op het onderdeel communicatie. Hoewel beslissingen niet altijd goed werden doorgespeeld, voelt het academisch personeel zich toch betrokken bij het beleid. Dat komt omdat de rector goed luistert. “Wanneer we vragen om betrokken te worden bij beslissingen, dan gebeurt dat ook. Wij hebben bijvoorbeeld het gebrek aan communicatie van beslissingen aangekaart en er is echt iets veranderd. De site waarop beleidsbeslissingen meegedeeld worden, is nu bijvoorbeeld meer up-to-date.” Dat geeft aan dat de rector luistert en er ook gevolg aan geeft; een niet onbelangrijke kwaliteit. “Wij zijn vooral tevreden met de evolutie. Het was niet altijd schitterend, maar toch ziet de rector het belang in van een goede com-

municatie. Hij staat dan ook open voor kritiek en is bereid bij te sturen waar dat nodig is.”

Ook Luc Kiesekoms, hoofd van de campusservice, is tevreden over de verbale kwaliteiten van Vervenne. “Als diensthoofd ben ik natuurlijk altijd vrij snel op de hoogte van bepaalde beslissingen. Ik kan op dat gebied niet klagen.”

MENSELIJK

De manier waarop Vervenne communiceert, wordt erg gesmaakt. Zo nodigde de rector de vertegenwoordigers van het academisch personeel al eens uit om een hapje te eten. “De rector had ons geïnviteerd om even te komen praten. Dat verlaagt de drempel om vragen te stellen. Op die manier leek hij te zeggen: ‘Jullie zijn welkom’. Bovendien staat de rector open voor klachten en is hij niet te beroerd om eens extra uitleg te komen geven over bepaalde beslissingen of plannen. Zo organiseert de vzw Vereniging Academisch Personeel Leuven (VAPL) een debat rond het Leuven Universitair Systeem (L.U.S.), waarop de rector graag het hele plan nogmaals uit de doeken zal doen.”

Kiesekoms evalueert Vervennes aanpak ook positief en ziet een verschil met André Oosterlinck, de vorige rector. “Oosterlinck was een manager. Hij ging veel directer te werk. Vervenne is op dat gebied mis-schien wel wat menselijker. Je hebt echt het gevoel dat je erbij betrokken wordt.”

KLAGEN

Ook de verschillende faculteiten van onze universiteit hebben niet te klagen met het rectoraat van Vervenne. “Toen de rector pas aangesteld was, bracht hij tezamen met zijn équipe aan elke faculteit een bezoek. Dat vonden de verschillende faculteiten wel plezierig.” vertelt een goedgeplaatste bron aan Veto. “Anderzijds moeten we dergelijke acties ook niet overschatten. Wanneer komen vertegenwoordigers van de verschillende faculteiten met het beleid en de gezagmakers van de universiteit in aanraking? Enkel wanneer er financiële problemen zijn voor hun faculteit. Zolang dat niet het geval is, zal je hen niet gauw horen klagen.”

Splinter

Een goede man

De gesprekken van de rectorsevaluatie zijn afgenomen. Alle mensen die op het verlanglijstje stonden van decaan van Sociale Wetenschappen Emmanuel Gerard, voorzitter van de Bijzondere Universiteitsraad (BUR) Jef Roos en bestuurster Christine Dekkers, zijn kritisch het vuur aan de schenen gelegd. Ook wij zijn rond met onze evaluatie van de rector. Een kritisch rapport.

PROCEDURE

De procedure van de rectorsevaluatie, die uitgetekend werd door de beleidsploeg van voormalig rector André Oosterlinck, laat te wensen over. Ze houdt geen rekening met een negatieve evaluatie. In het vorige systeem waren er om de vijf jaar nieuwe verkiezingen. De huidige rector wordt aangesteld voor een periode van acht jaar, in het vierde jaar van zijn beleid wordt hij geëvalueerd. In de evaluatie worden slechts een zestigtal naaste medewerkers van de rector geconsulteerd – bij de laatste rectorverkiezingen waren 1487 personen stemgerechtigd. De democratie is ver zoek, de rectorsevaluatie is een formaliteit.

MAATSCHAPPELIJK

Op het ‘maatschappelijke draagvlak’ – Vervennes paradepaardje – scoort de primus inter pares betere punten. De rector gaat mee met zijn tijd: intern werd hij al op het matje geroepen omdat hij het had over de pluralistische en niet over de katholieke universiteit Leuven, extern botste hij enkele malen met het Vaticaan. Tot tweemaal toe garandeerde Vervenne vrijheid van onderzoek voor heel de universiteit.

Toch scoort de rector niet onverdeeld goede punten op dit onderdeel. In veel speeche en toespraken hamert Vervenne op de sociale opdracht van de universiteit, maar in realiteit verandert er bitter weinig. De infodag voor allochtone studenten die vorig aca-

demiejaar werd georganiseerd en waarop geen enkele allochtoon aanwezig was, zal de rector nog een tijdje achtervolgen. Veel woorden, weinig daden.

STUDENTEN

Bij zijn verkiezing beloofde Vervenne medebestuur aan de studenten in alle organen van de universiteit. Ook in het College Van Bestuur. “Daar worden de fundamentele discussies gevoerd,” aldus een van de studentenvertegenwoordigers. “Dat verworven recht mag je niet zomaar uit handen geven.”

Maar wat is de concrete meerwaarde van dat medebestuur? In welke dossiers werd er door dat medebestuur een doorslag geforceerd? Maakte Vervenne de studenten niet monddood? Veel vragen, weinig antwoorden.

EXTERNE REPRESENTATIE

Vervenne presenteert zich erg zwak op extern gebied. Op externe vergaderingen houdt hij zich veel te stil. Het zijn de Associatievoorzitters die het hoge woord voeren. Ook contacten met het kabinet zijn niet echt hartelijk. Volgens een insider heeft de K.U.Leuven onder Vervenne “haar moreel gezag op Vlaams niveau al een tijdje verloren.” Het mag geen wonder heten dat de rectoren van concurrerende universiteiten tevreden zijn met Vervenne als rector van de K.U.Leuven.

LEIDERSCAPACITEITEN

Het grootste pijnpunt van de huidige rector zijn zijn leiderscapaciteiten, of het ontbreken daarvan. De vorige drie rectoren sinds 1968 – De Somer, Dillemans en Oosterlinck – legden allemaal sterk hun accenten op het beleid van de universiteit. Op Vervenne zijn eerste persoonlijke beleidslijnen is het vooralsnog even wachten.

Vervenne spreekt vaak over zijn ‘kabinetschef’ Freddy Jochmans, maar heeft hij die wel in de hand? Het is een publiek geheim dat de verslagen van de Aca-

demische Raad niet altijd een weerspiegeling vormden van de aldaar gehouden discussies.

COMMUNICATIE

De vertegenwoordigers van de verschillende universiteitsgeledingen zijn tevreden met Vervenne als rector. Ze worden uitgenodigd voor etentjes en ook op alle faculteiten ging de rector langs om zichzelf en zijn équipe voor te stellen.

Maar niet iedereen is even blij. Op de opening van het academiejaar werd er vorig jaar geklaagd over de gebrekkige communicatie rond grote beslissingen en ook de uitbreiding van de Campus Kortrijk vernam het gros van de decanen via veto in plaats van op de Academische Raad.

PROGNOSES

Nu is het aftellen tot begin december. Dan maakt de Inrichtende Overheid haar bindende beslissing bekend aan de universitaire gemeenschap. Ofwel wordt Vervenne opnieuw aangesteld voor een periode van vier jaar of minder, ofwel komen er opnieuw rectorverkiezingen.

Wat het verdict zal zijn, is momenteel erg onduidelijk, maar het regent wel prognoses. “De K.U.Leuven kan het niet maken haar rector te ontslaan”, is de mening van velen. “Ze zou hierbij een enorm gezichtsverlies leiden.” Anderen zien Vervennes vertrek nabij. “Vervenne kan het Leuven Universitair Systeem (LUS) niet trekken. Dat zal hem zuur opbreken,” is hun vaakst gehoorde argument.

Er is nog een alternatief: de rector leest het rapport van de BUR, houdt de eer aan zichzelf en stapt op. Zo een pijnlijke afscheid verdient de sympathieke West-Vlaming niet. Marc Vervenne is zonder twijfel een goed man. Of hij ook een goede rector is, is echter een andere zaak.

KEN LAMBEETS

(Dit stuk is een opiniestuk en geeft enkel de mening van de auteur ervan weer.)

Lezersbrief

In het laatste nummer van veto (3 november 2008) lees ik op blz. 2 onder rectorevaluatie “ Volgens sommigen heeft zijn gebrek aan leiderschap al tot dramatische zaken geleid. Dat blijkt uit het slabakkende dossier van de tweejarige masters en het verhoogde inschrijvingsgeld van de huisartsen. Dit waren interuniversitaire dossiers waar hij een verpletterende verantwoordelijkheid voor droeg, aldus een AR lid” einde citaat.

Als verantwoordelijke van de faculteit geneeskunde ben ik goed geplaatst om het onderliggende dossier te kunnen inschatten en heb ik het incorrect citaat met stijgend ongelooft gelezen.

De realiteit van het verhoogde inschrijvingsgeld was totaal anders: De omvorming van de academische opleiding Huisartsgeneeskunde naar een MnM zoals voorzien in het nieuwe financieringsdecreet, heeft ongewild als gevolg gehad dat de bijzondere regeling inzake het inschrijvingsgeld verviel. Hierdoor verviel immers de speciale behandeling van het studiegeld voor de huisartsen uit het flexibiliseringsdecreet. Derhalve werd vanaf 2008 – 2009 het verminderd inschrijvingsgeld opgetrokken van 298 Euro naar het normale inschrijvingsgeld van 540 Euro per academiejaar.

Daar deze verhoging in de logica lag van het nieuwe decreet, is ze in de verschillende universiteiten doorgevoerd zonder dat er de aandacht op is gevestigd (in de lijsten van de inschrijvingsgelden

was enkel de bijzondere categorie “huisartsgeneeskunde” niet meer opgenomen).

Voor de faculteiten Geneeskunde kwam deze verhoging zeer ongelegen daar dit hun inspanningen doorkruiste (o.m. door het uitbreiden van de stages huisartsgeneeskunde) om de opleiding huisartsgeneeskunde aantrekkelijker te maken. Momenteel wordt in Vlaanderen immers slechts 70% van het contingent huisartsen opgevuld en dreigt er op korte termijn een tekort.

De MnM huisartsgeneeskunde is echter een interuniversitair programma. Het College van Vlaamse decanen geneeskunde heeft daarom in een brief van 24 juni 2008 aan de Vlaamse Interuniversitaire Raad gevraagd om ook in 2008 -2009 nog een bijzondere categorie inschrijvingsgeld voor de MnM huisartsgeneeskunde te voorzien, zodat de vroegere inschrijvingsgelden konden behouden blijven.

De Vlaamse Interuniversitaire Raad onder voorzitterschap van rector Vervenne heeft dit onmiddellijk ter harte genomen en ervoor gezorgd dat op het ogenblik van de nieuwe inschrijvingen in augustus 2008 het verminderd tarief van de inschrijvingsgelden de facto kon worden toegepast.

**Bernard Himpens
decaan faculteit Geneeskunde
K.U.Leuven**

'Think Europe!' is eerste lezingenreeks van vzw Flamenco Flamenco (voorlopig) in kinderschoenen

In mei 2008 richtten de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) en de Vlaamse HogescholenRaad (VLHORA) de vzw Flamenco op. De vzw moet de mobiliteit en de internationale samenwerking bevorderen. Woensdag komt Flamenco naar buiten met een eerste, bescheiden project: de lezingenreeks 'Think Europe!'.

JEROEN DEBLAERE |

Wat de vzw precies beoogt is op het eerste gezicht erg onduidelijk. Veel meer dan een vage omschrijving als 'mobiliteit bevorderen' valt er niet te lezen op de website van de VLIR. Inderdaad, de nieuwe vzw heeft niet eens een eigen adresje op het internet. Annegreet Olijve, medewerkster bij de vzw, legt maar al te graag uit wat de organisatie betekent, waarom ze is opgericht en wat ze in de toekomst wil realiseren.

"Vzw Flamenco is eigenlijk niets anders dan de verzelfstandiging van de werkgroepen rond internationalisering van VLIR en VLHORA. Eigenlijk gaat het om een eerste stap in de richting van de fusie tussen beide instellingen," zo stelt Olijve. "We willen studenten informeren over internationale samenwerking in het hoger onderwijs. Het is de bedoeling dat informatie over studeren of stage lopen in het buitenland door vzw Flamenco gecentraliseerd wordt."

WEBSITE

Concreet zal in een eerste fase de website *Study in Flanders* worden overgenomen en verder worden uitgebouwd door de vzw. De webstek is een idee dat in Nederland al langer bestaat onder de naam *Nuffic*. De site wil een platform zijn voor alle informatie die te maken heeft met de internationalisering van het hoger onderwijs. Op de webpagina worden alle projecten, organisaties en initiatieven verzameld en aangeboden, zodat de student er alle aanzetten vindt om zijn eigen internationale studieproject uit te tekenen.

Voorlopig blijft het echter

wachten op die grote portaalsite. De belangrijkste redenen daarvoor zijn het gebrek — voorlopig althans — aan middelen en manschappen. Dat die problemen nog even op een oplossing wachten, hoeft echter geen probleem te zijn. De vzw is niet te beroerd om tóch al enkele projecten te lanceren.

EUROPA

De lezingenreeks 'Think Europe!' is het eerste project dat de vzw op poten zet. Onderwerp van die lezingen is de Europese Unie. Het verband tussen de praktische ambities die vzw Flamenco koestert, en de veelmeer theoretische inhoud

van de lezingen is niet zo duidelijk. Olijve, daarentegen, denkt daar anders over: "Wij vinden het ook belangrijk om de student te informeren over hoe de EU werkt. We leven tenslotte allemaal in Europa, maar wie weet hoe en op welke manier Europese besluiten ons dagelijks leven beïnvloeden? Het is dus zeker interessant om een lezingenreeks over de Europese Unie te organiseren." Omdat vzw Flamenco de mobiliteit van de student hoog in het vaandel draagt, vinden de lezingen — uiteraard — in verschillende steden plaats. De eerste lezing, over het bestuur van de Europese Unie, wordt in Brussel gehouden op woensdag 19 november.

Meer informatie over de lezing van woensdag, over de lezingenreeks of over vzw Flamenco vind je op www.vlir.be.

UNICEF tegen Belgische asielcentra

België bij verstek veroordeeld

Als je bij je aankomst in een vreemd land meteen wordt opgesloten, weet je het wel: niet welkom. In de zogenaamde gesloten centra sluit de Belgische staat dagelijks mannen, vrouwen en kinderen op die niet over de geldige verblijfsdocumenten beschikken. Dat ook kinderen van hun vrijheid beroofd worden, gaat voor UNICEF een brug te ver. Zij richten de opinierichtbank op. Die vervolgt de Belgische staat voor deze misdrijven. Fictief weliswaar.

ERIC LAUREYS |

Om het debat aan te zwengelen hebben enkele burgers, advocaten en kinderrechtenorganisaties in januari 2008 een opinierichtbank opgezet, die ermee belast was de Belgische Staat in beschuldiging te stellen voor het aanhoudend opsluiten van kinderen in gesloten centra voor illegalen. De beschuldigde kwam echter niet opdagen.

UNICEF verzamelde een pak schrijnende verhalen over opgesloten kinderen, kinderen die zonder enige begeleiding terug op het vliegtuig gezet werden, zieke kinderen die pas na drie dagen een dokter te zien kregen in het gesloten centrum, en nog meer van dat. Al deze verhalen zijn gebundeld in een lessenspakket, het zogenaamde pedagogisch dossier. Bedoeling is om leerlingen uit het secundair onderwijs kennis te laten maken met het lot van gevluchte en ontheemde kinderen wereldwijd, en in het bijzonder met dat van de buitenlandse kinderen die gevangen zitten in gesloten centra in ons eigen land.

Dat de sensibilisering van UNICEF vruchten afwerpt, werd duidelijk in de beleidsbeslissingen van minister Turtelboom. In september werd bijvoorbeeld beslist om gezinnen met kinderen niet

langer op te sluiten, maar onder te brengen in individuele verblijfplaatsen. Deze maatregel maakt deel uit van een pilootproject dat in december 2008 geëvalueerd wordt. Nog een pak gezinnen mogen echter de *gevangenis* van de gesloten centra niet uit.

De opinierechtbank kon niets anders dan de Belgische staat bij verstek te veroordelen. Bij monde van Patrick Dewael, minister van binnenlandse zaken, klinkt het zo: "indien er ter zake werkelijk doeltreffende alternatieven zouden bestaan voor de opsluiting van gezinnen met kinderen, dan zouden deze reeds ingevoerd zijn. De oplossing kan wellicht slechts van de gezinnen zelf komen, die de Belgische wetten dienen te respecteren en op eigen initiatief gevolg moeten geven aan de hen meegedeelde beslissingen. Het zijn de ouders die in eerste instantie hun verantwoordelijkheid ten aanzien van hun kinderen moeten opnemen." De minister zoekt de schuld voor de opsluiting van kinderen bij de ouders.

Professor Peter Adriaenssens van de Katholieke Universiteit Leuven, kinder- en jeugdpsychiater, heeft vastgesteld dat opsluiting op zich traumatiserend is, onder welke omstandigheden ook. Het trauma is even groot als dat van de vlucht uit het land van herkomst. Hij rapporteerde eveneens dat wetenschappelijke studies aantonen dat kinderen die in gesloten centra werden opgesloten tien keer meer kans hebben op psychische klachten. In het licht hiervan is het hoogstwaarschijnlijk dat België vroeg of laat weer een veroordeling door het Hof van de rechten van de mens in Straatsburg in de postbus vindt. De beslissing van minister Turtelboom om gezinnen niet langer op te sluiten kwam dan ook niets te vroeg. Het pilootproject kan natuurlijk wel nog gedwarsboomd worden door het falen van Leterme I, maar dat is een ander verhaal.

Tweede editie Serve the City

"Anderen helpen is een mooie manier om dank te betuigen"

Als iedereen zich een dag zou inzetten voor de hulpbehoevenden in onze maatschappij, zou de wereld er al heel wat beter uitzien. Zo eenvoudig, maar eveneens geniaal is het uitgangspunt van de organisatie Serve the City.

AN MOERENHOUT |

Serve the City is een internationale organisatie die jongeren de kans wil geven om hulpbehoevende mensen te helpen, en dat zonder iets terug te verwachten. De organisatie biedt een lijst van activiteiten aan waar de vrijwilligers uit kunnen kiezen. De activiteiten hebben meestal betrekking op organisaties die daklozen, vluchtelingen, weeskinderen, gehandicapten of senioren proberen te helpen.

"De opdrachten die we kunnen uitvoeren, zijn vaak erg eenvoudig," vertelt een van de vrijwilligers Laure van Hoecke. "Sommigen dienen eten op aan daklozen, anderen kuisen huizen of bezoeken enkele senioren in het rusthuis. Ikzelf ga samen met een aantal vrienden een huis in de Parijsstraat schilderen. Het huis is opgekocht door vzw Oikonde en in de toekomst willen ze er mentaal gehandicapten opvangen."

BARBECUE

Serve the City is met deze editie niet aan zijn proefstuk toe. Eind september organiseerden de leden

al een eerste dag waarop alle vrijwilligers de handen uit de mouwen konden steken. "Toen is er vooral reclame gemaakt onder de internationale studenten en samengewerkt met een aantal verenigingen, zoals de Katholieke WerkliedenBond (KWB)," vertelt van Hoecke. "Omdat het toen zo'n groot succes was, proberen we ons deze keer ook te richten op andere Leuvense studenten."

Door de financiële hulp van organisaties zoals de Katholieke WerkliedenBond zijn de leden van de organisatie ook in de mogelijkheid om hun vrijwilligers te belonen. Van Hoecke: "In september is er een barbecue georganiseerd in het stadspark van Leuven. Er vonden ook een aantal optredens plaats. Hoewel de barbecue in de eerste plaats gericht was op de vrijwilligers die hadden geholpen, stond het hele gebeuren ook open voor andere geïnteresseerden of toevallige voorbijgangers."

THANKSGIVING

De activiteiten waaraan de vrijwilligers hun steentje kunnen bijdragen,

zijn steeds geconcentreerd op een aantal dagen. "Deze keer werd er gekozen om de activiteiten te laten plaatsvinden op donderdag 27 november, vrijdag 28 november en zaterdag 29 november," zegt van Hoecke.

Niet toevallig vindt het feest *Thanksgiving* op een van deze dagen plaats. "Op deze feestdag hebben veel mensen de gewoonte om hun dank te betuigen. Een mooie manier om dat te doen, is andere mensen te helpen," meent van Hoecke.

Hoewel de organisatie nog maar aan zijn tweede editie toe is, plant het al heel wat meer edities. "Ook op de laatste dag van het jaar, en op een aantal dagen in februari zullen er activiteiten opengesteld worden. De bedoeling is om de activiteiten om de paar maanden te laten doorgaan," zegt van Hoecke. "Het concept is niet nieuw, en wordt al een aantal jaar zowel in Brussel als in andere steden in de wereld toegepast. Ik heb er alle vertrouwen in dat het — net zoals in meer dan twintig andere steden in de wereld — ook in Leuven een succes zal worden."

*Indien je zelf interesse hebt om deel te nemen aan *Serve the City* neem dan zeker een kijkje op de website www.servethecityleuven.info.*

UNICEF NIET TE SPREKEN OVER OPSLUITING

KINDEREN IN ASIELZOEKERSCENTRA ...

HEBT GE HET AL GEHOORD? IN BELGIË SLUITEN ZE KINDEREN OP IN ASIELCENTRA !!!

Krakers doen aan stadsrecyclage

“Leegstand is de kanker van de stad”

Je ziet het niet zo vaak, een feestelijke opendeurtag in een kraakpand. Het Luxemburgcollege staat nauwelijks enkele huizen verwijderd van het Leuvense vrederecht. Uitdagender kan haast niet.

ERIC LAUREYS & RUBEN BRUYNNOOGHE |

Onopvallend blijven is dan ook absoluut niet de bedoeling van ‘t gesoncken skip. Een groep krakers die zichzelf omschrijven als “een stel kabouters, elfjes, naïeve wereldverbeteraars, consuminderaars en verbouwers.”

Aan de bar krijgen we een man begewezen die ons wat meer kan vertellen over de hele bedoeling van het project. Hij neemt ons mee naar een hoger gelegen verdieping waar twee kaarsjes en drie stoelen het decor vormen van een bizar nachtelijk gesprek.

“Ik ben al een tijdje geen permanent kraker meer, maar ik heb toch een goede tien jaar ervaring in het milieu. Momenteel spreek ik voor eigen rekening, maar ik geloof dat het meeste van wat ik zeg over het algemeen aansluit bij hoe velen hier denken of in het leven staan.”

Het gebouw blijkt al jaren leeg te staan. De laatste ingebruikname dateert van ergens in 2003, toen het gebruikt werd voor een of andere tentoonstelling. “Er liggen hier nog wel ergens affiches van, die hebben we gewoon laten liggen.”

Het gebouw is eigendom van de Belgische staat, meer bepaald van de Regie der Gebouwen, maar wie de eigenaar is, maakt normaal gezien niet zo veel uit voor de krakers: “wij respecteren de eigenaars. Vanaf het moment dat ze het gebouw in gebruik willen nemen gaan wij weg. Maar gebouwen die ter speculatie leegstaan kunnen we gewoonweg niet verdragen. Eigenlijk kunnen we speculanten en vastgoedmakelaars in het algemeen niet uitstaan.” Wanneer we vragen naar de houding tegenover de federale overheid krijgen we als antwoord: “dat zal afhangen van hun reactie wanneer we hen contacteren.”

Het project zelf is een niet alledaags voorbeeld van activisme. Met het

gebouw willen de krakers een vrijplaats bieden voor zowat iedereen, ongeacht geloofsovertuiging, politieke mening of ras. “Enkel wanneer er iemand binnenkomt met een antenne van de BOB of racistische en seksistische opmerkingen maakt zullen we hem de deur wijzen.”

ANTENNE

Meest van al willen de krakers zelf onafhankelijk blijven, “Met onze activiteiten zoals de volkkeuken willen we absoluut niet zoiets zijn als Poverello. Zij hebben een duidelijke christelijke missie en willen ‘armen’ voorzien van voedsel. Wij staan los van zo’n religieuze of zelfs politieke overtuigingen, iedereen mag bij ons op de volkkeuken komen en de vrije bijdrage kan je echt heel vrij interpreteren. Zo krijgen we soms een oud brood dat we dan meteen in het dessert verwerken. Langs de andere kant hebben we ook ooit eens iemand gehad die per sé tien euro wou geven. Zijn enige argument was dat hij een kapitalist was.”

Buiten de volkkeuken, een bekend concept onder krakers, zijn er nog tal van andere ideeën. Zo is er bijvoorbeeld de weggeefwinkel, een idee dat mooi de visie op recyclage toont. “We merkten al vroeger dat wanneer we panden kraakten we vaak gratis spullen kregen van de buurtbewoners. Dat ging van verf tot zelfs elektronische spullen. Die zijn dan misschien wel wat gedateerd maar voor het overige perfect bruikbaar. Uiteindelijk konden we al de spullen niet meer zelf gebruiken, en in plaats van ze nutteloos op te potten hebben we besloten ze gewoon weg te geven.”

Daarnaast is er ook nog een Kraakspreekuur, waarop informatie wordt gegeven over de gebouwen die leegstaan en hoe je veilig moet kraken. “De wanhopigste gevallen zul je echter niet bij ons aantreffen, die helpen zichzelf. Ge-

lukkig dat er nog krakershandelingen circuleren die ook wel wat informatie geven.”

DROMERS

“De mensen noemen ons vaak idealisten en dromers, maar uiteindelijk is het kapitalisme ook maar een droom. Je hebt mensen die in magazijnen aan de lopende band prul-

“Gelukkig circuleren er nog krakershandleidingen”

len maken zoals flippo’s of kleine tennisballetjes. Het is toch absurd om zoiets te bedenken? Wij staan voor het ecologisch omspringen met onze planeet, in zekere zin recycleren we dan ook dit leegstaand gebouw. Daarnaast zijn we ook so-

ciaal geëngageerd. Het is onmenselijk dat er gebouwen leegstaan voor speculatie terwijl elders in Leuven door een te krappe woningmarkt mensen in kartonnen dozen moeten slapen. Ik mag dan als een pater klinken, maar ik heb ze wel al gezien.”

Hoewel het gebouw nog maar sinds acht november bevrijd is van

er drinkbaar genoeg uit, terwijl een generator op de binnenkoer de gelijkvloers van energie voorziet. Het moge duidelijk zijn dat dit niet de eerste keer is dat deze mensen een leegstaand gebouw ‘redden’. “Leegstand is de kanker van de stad, wordt in Brussel wel eens gezegd. De meeste buurtbewoners hebben zelfs graag dat een leegstaand pand eindelijk eens door krakers bezet wordt. Zij onderhouden tenminste het gebouw vooraleer de naburige panden er last van zouden krijgen.”

“Je moet natuurlijk het onderscheid maken tussen mensen zoals ons en de junks die soms gebouwen kraken en inderdaad het gebouw in slechtere staat zouden achterlaten. Zinloos vandalisme kunnen we niet goedkeuren.”

Er is geen sromend water, maar wat in de watertonnen zit ziet

Landelijke actie vraagt vermindering van de studiekost

“Kosteloos hoger onderwijs is niet meteen mogelijk”

In 1983 ratificeerde België het ‘Pact van New York’, een internationaal VN-verdrag waarin onder andere gepleit wordt voor concrete maatregelen voor vermindering en tegen de stijging van kosten in het onderwijs. Een aantal verenigingen en organisaties sloegen om die boodschap terug onder de aandacht te brengen de handen in elkaar en stelden afgelopen weekend de actie ResPact voor.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Artikel 13 van het pact stelt dat ‘het hoger onderwijs door middel van alle passende maatregelen en in het bijzonder door de geleidelijke invoering van kosteloos onderwijs voor een ieder op basis van bekwaamheid gelijkelijk toegankelijk dient te worden gemaakt’. Door de studiekosten te drukken zouden jongeren met een sociaal zwakkere achtergrond minder snel uitstapen. Daardoor zou het onderwijs financieel gezien geen sociale ongelijkheid meer in de hand mogen werken.

Gertie de Fraeye, voorzitter

van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS), nuanceert de actie: “Wellicht is een algeheel kosteloos hoger onderwijs niet meteen mogelijk. Maar daar de Europese context tegenwoordig meer neigt naar het verhogen van studiekosten, willen wij toch een duidelijk signaal geven dat de kosten niet meer stijgen.”

En dat België het Pact ondertekend heeft, weet ze. “VVS won al enkele processen, waarbij de staat verplicht werd een bepaalde beslissing terug te schreeven, omdat die een stijging van de studiekosten inhield,” vertelt Gertie. “Maar naar de toekomst toe dringen we uiteraard

aan op een verlaging ervan.”

KOSTENRAMINGEN

Een opvallende studiekost is uiteraard het inschrijvingsgeld. Aan het begin van het academiejaar valt zo’n grote kost meteen op. Maar naast deze directe studiekosten — met in die categorie ook studentikoze ontspanningsactiviteiten of eten en kledij — zijn er ook indirecte kosten en geld dat je moet investeren om tot een beroep te

“VVS won al enkele processen waarbij de staat moest inbinden”

worden toegelaten; zoals het feit dat je geen arbeidsinkomen hebt of dat je een tandartsenkabinet moet installeren. Al deze kosten tesamen zorgen dat studeren uiteindelijk

niet goedkoop is.

En ze zorgen voor drempels. Uit verschillende onderzoeken blijkt dat mensen bijvoorbeeld sneller geneigd zijn te stoppen als het inkomen van de ouders veeleer laag is, of als het alternatief — een op dat moment goedbetaalde job — aantrekkelijk is. Bovendien zorgt het subjectieve beeld van de inschatting van de directe studiekosten ervoor dat men snel stopt als deze veeleer hoog zijn.

De actie werd op poten gezet door VVS en haar Waalse tegenhanger Federation des Etudiant(e)s Francophones. Ze werd ondersteund door verschillende sociale

organisaties als Animo, Comac, Minderhedenforum, etc. Tesaamen onderschreven ze het charter met daarop een aantal eisen. Een eerste en belangrijkste eis is het verhogen van het aantal studiebeurzen, maar ook van het bedrag per uitgekeerde studiebeurs. Beursstudenten zouden bovendien vrijgesteld moeten worden van inschrijvingsgelden. Deze financieel ondersteunende maatregelen zouden gepaard moeten gaan met een goedkoper aanbod op het vlak van dienstenaanbod, met onder andere goedkopere internettarieven voor studenten, een uitgebreid gesubsidieerd kamerbestand en een juridisch kader voor studenthuurovereenkomsten zodat deze niet elk jaar kunnen stijgen.

Een laatste zaak is de vraag naar de overheid toe om opnieuw zeven procent van het Bruto Binnenlands Product (BBP) naar onderwijs te laten gaan, met twee procent ervan naar het hoger onderwijs.

Erasmus Belgica matig populair “Wallonië? Dat zijn de Ardennen”

In Spanje danst men de flamenco, de Italiaanse Cosa Nostra bakt pizza's, de Fransen leven in banlieues, de Duitse Gründlichkeit regeert en de gemiddelde Scandinaviër is blond, groot en knap. Na een jaartje Erasmusuitwisseling weten de meeste studenten dat de Europese clichés enkel voor Vlaanderen vakantiegeds zijn. Erasmus verandert je kijk op een land volledig. Geldt dit ook voor Erasmus Belgica?

ERIC LAUREYS |

Op Erasmus gaan in je eigen land, in België is het al enkele jaren geen rariteit meer. In een poging de verschillende gemeenschappen van dit land elkaar te doen herontdekken stampte het Prins Filipfonds Erasmus Belgica uit de grond. Sinds het academiejaar 2004-2005 kan je ervoor kiezen om een semester uit je studieloopbaan aan een Franstalige universiteit of hogeschool door te brengen.

Dat studenten voorlopig liever een exotische bestemming kiezen, blijkt uit de cijfers. Afgelopen academiejaar ontving de K.U. Leuven 53 studenten uit het andere landsdeel. Exacte cijfers over de

Leuvense uitgaande studenten waren niet beschikbaar. Dat de Leuvense student minder enthousiast is om naar een Franstalige universiteit te trekken, is wel duidelijk. De rechtsfaculteit stuurt dit academiejaar amper één van haar zonen op Erasmus Belgica. Aan Franstalige kant werden in totaal 290 studenten warm gemaakt voor een Belgisch Erasmusavontuur.

Een aantal Leuvense studenten vindt het hele concept een beetje vreemd. “Ik vind de meerwaarde van een Erasmus binnen België eerder beperkt”, vertelt Veerle uit de faculteit economie. “Als ik graag aan een Franstalige universiteit wil studeren is het toch veel interessanter om me rechtstreeks bij die instel-

ling zelf in te schrijven? België is al zo klein. Je kan bij wijze van spreken in gelijk welke stad op kot zitten en in gelijk welke andere stad studeren.” Een andere klok horen we bij Josef, die vanuit Louvain-la-Neuve een jaartje de Leuvense lucht kwam opsnuiven. “Het grote voordeel is dat je na dat jaar perfect de andere landstaal beheerst. Volgens mij ontstaan de meeste communautaire problemen omdat men de mensen aan de overkant van de taalgrens letterlijk niet begrijpt. Na dit jaar in Leuven kan ik gerust zeggen dat mijn kijk op Vlaanderen drastisch bijgesteld is”, claimt Josef.

CLICHÉS

“Zeggen dat Erasmus Belgica geen echte Erasmus is, vind ik onjuist. Ik heb net als andere Erasmussen mijn leven in Louvain-la-Neuve voor een jaartje vaarwel gezegd en moest me hier ook aanpassen.”

Een kleine rondvraag leert ons dat ook in België clichés over de andere taalgemeenschap welig tieren.

“Wallonië, dat zijn voor mij de Ardennen”, aldus een eerstejaarsstudent. “Ik denk er niet aan om er te gaan studeren. Het zou me moeilijk vallen de draden met thuis volledig los te laten. Een tripje naar huis is snel gemaakt. Daar kan je toch ook de VRT ontvangen?”

Wie Erasmus à la Belge wel ziet zitten, wordt daar economisch toe gestimuleerd. Een reisbeurs van honderd euro ontvang je sowieso. Als je in je gaststad op kot zit, komt daar maandelijks nog een biljet van honderd euro bij. Ondanks deze royale subsidies moet de Leuvense student zijn weg naar Wallonië nog vinden. Langs de andere kant nemen al veel studenten deel aan uitwisselingsprogramma's, maar dan buiten Erasmus Belgica om. De bilaterale samenwerkingsakkoorden die de K.U. Leuven sluit met haar zusteruniversiteit uit Louvain is een van de stoorzenders in het kleine succes van het initiatief van het Prins Filipfonds.

Engelstalig studentenblad The Voice terug van weggeweest “We willen weer serieus genomen worden”

The Voice is terug van weggeweest. In de loop van deze week zal het eerste nieuwe nummer verdeeld worden. “De inhoud is toegankelijker, meer gediversifieerd en ook vormelijk is er heel wat veranderd.”

LISA DEVELTERE |

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) richt niet enkel een Leuvense studentenkrant (veto) in. Het staat ook in voor de organisatie van een Engelstalig maandblad voor internationale studenten: The Voice.

Bij gebrek aan een hoofdredacteur en een team van medewerkers is het een tijdje stil geweest rond The Voice. Met de verkiezing van Ielse Broeksteeg als nieuwe hoofdredactrice op de vorige Algemene Vergadering (AV) van LOKO is hier officieel verandering in gekomen. “We hebben een enthousiast team van Leuvense en internationale studenten die al een eerste nummer afgewerkt hebben, maar we zijn nog steeds op zoek naar nieuwe medewerkers. Het is door de inzet van elk van hen dat The Voice er weer zal staan. Ze verdienen dan ook allen een groot compliment,” vertelt Tom Moerenhout, stafmedewerker bij LOKO Internationaal.

KRANTJE

Aangezien internationale studenten vaak slechts voor een korte periode in Leuven verblijven, kan de aanwezigheid van Leuvense medewerkers voor een grotere continuïteit in de werking zorgen. Ook inhoudelijk zal The Voice zich meer richten op de Leuvense student dan vroeger. “De inhoud is iets toegankelijker en meer gediversifieerd. We willen weer serieus genomen worden. Er staan serieuze artikels in het begin en naar het einde toe wordt het wat luchtiger,” aldus Tom. “Er zijn enkele vaste rubrieken. In elk nummer zullen we een van de Millennium Development Goals bespreken en kijken hoe ver men staat met het behalen ervan. Daarnaast zijn er columns van Leuvense en internationale studenten en zul-

len we recensies en lifestyle brengen.”

“Vormelijk verandert er heel wat,” vertelt de kersverse hoofdredactrice Ielse. “Bij een rondvraag bij enkele profs, het International Office en studenten bleek dat de meesten het concept van een krantje leuker vonden, dus zijn we afgestapt van het magazine-concept. Verder hebben we ook de lay-out helemaal veranderd.”

UITDAGINGEN

Het team van The Voice staat voor enkele uitdagingen, aldus Ielse: “Het is niet eenvoudig om adverteerders te vinden die geïnteresseerd zijn om reclame te maken voor internationale studenten. Bovendien is het niet gemakkelijk om inhoudelijke kwaliteit te brengen en er tegelijk voor te zorgen dat de vormgeving en de taal in orde is. Toch doen we onze uiterste best om iedere maand weer een tiptop verzorgd blad uit te brengen dat ook inhoudelijk staat als een huis.”

In het nieuwe nummer wordt onder meer ingegaan op het typisch Belgische fenomeen dat studenten naar huis gaan in het weekend, de verhouding tussen Dutch en Flemish en de vraag wat er nu exact gaat gebeuren in de VS na de verkiezing van Barack Obama. Net als elke maand wordt er ook een artikel gewijd aan de Millennium Development Goals en is er een interview met een internationale studentenassociatie.

Studenten die geïnteresseerd zijn om mee te werken aan The Voice zijn welkom op de redactievergadering die elke dinsdagavond om 21u30 plaatsvindt in Pangaea. Meer informatie kan je krijgen via thevoice@loko.be.

(CHRISTINE LAUREYS)

LECEUS p. 2 FINANCIAL PROBLEMS p. 3 BUDDY PROGRAMME p. 16
Year 12, Issue 1 (November 2008)

The Voice

International Student Newspaper of Leuven

Millennium Development Goals: Nations' United Failure?
Development Demands Money

At the turn of the century, virtually all countries in the world agreed to specific, agreed at a UN conference to tackle challenges such as poverty, hunger, gender inequality, child mortality, global warming, etc. These challenges led to the introduction of eight Millennium Development Goals. At the time there was enthusiasm among the public opinion about the ambitious goals...

Tom Moerenhout |

Professor Hans Bruyninckx of the University of Leuven declares that the academic world was sceptical from the beginning. He explains that this kind of general goals formulated at that level are rarely if ever implemented. The implementation of the MDGs is contingent on serious financial commitments, which according to many states go against their national interest or short-term economic gains. States will have to make choices between traditional economic growth objectives and sustainable development goals. In addition, typical for such broad multilateral engagements is the complete lack of a compliance and/or sanctioning mechanism. This means that the incentives to invest in actually realizing are rather weak.

TO PAY OR NOT TO PAY?

It is still the United Nations and his specialized agencies and programs, not the least Unicef, who are the main players in the implementation process. The member states indeed finance the UN Programs but not in an adequate way. Member states like the United States still have debts at the UN. Under the Bush administration the US debt to the UN reached a record high. Bush is known to 'dislike' multilateralism and for poverty in the world it is a good thing his 8 year presidency has come to an end. The US still has a debt of over \$ 1,7 million. It was the US Senate itself to attack the Bush policy towards multilateral organizations, specifically the UN, in July this year. Hope rises that with a new democratic congress, senate and president, this policy would change and the US would turn to a more multilateral, humanitarian foreign policy. The US is taken here as an example, but also other countries and regional organizations fail to meet their UN budgetary obligations.

BILL GATES, A SAD EXAMPLE

Within this financial picture, it is hard for the United Nations System to make improvements on the millennium development goals. This is because many of the goals require a large amount of money. To reduce child mortality there is need of vaccinations, to educate children there have to be schools, books and teachers etc. Because member states are not always keen on contributing, the UN needs individuals to support their policy. One of the most remarkable individuals is Bill Gates. In 2004 he supported the UN financially with \$ 1 billion. Recently on September 25, at the time when world leaders were gathering in New York to have a top meeting on the financial crisis, he argued the member states in the UN general assembly to not forget the Millennium Development Goals and put more effort to reach them. Also with Microsoft he is contributing to the informational development within Africa.

Clearly reaching the goals in 2015 will be an impossible task. Nevertheless, evolution in the implementation process concerning such goal is only to encourage. Every week The Voice will analyze shortly one of the goals in the MDG report (p. 8)

Home Sweet Home
The BWM-Phenomenon in the Spotlights

This month we decided to investigate one of Leuven's outstanding phenomena: the BWM or Belgian Weekend Migration. Initially, we international students may draw up our own conclusions to why this sporadic isolation takes place... We ask ourselves, is there anything wrong with us? Do we smell? For every international student there, lost in his or her wanderings, desperately looking for answers to their enquiries, your prayers have been answered...

Mandy Fravley & Joe Merkle |

One random Friday evening, we took a gender to Leuven's train station and conducted a little poll among the weekend migrants to identify reasons for this sudden desertion. Quite expected, the most spontaneous answer was: to spend time with family... How touching! Digging deeper into this sentiment we found that it was really about Mum's delicious cooking and Dad's pocket money. Let's face it, it is quite tempting bait.

While walking from one platform to the next we could not help but notice the unstrapped connection of rolling bags and suitcases, that we naively considered to be filled with books and presents for the family... Who said a bag full of laundry is not a gift? Ever put a red sock in a wash with a white T-shirt? You will see, it is a job best left up to Mum, she knows the drill!

But what can be more tempting than what pulls on your heart strings? Numerous were those who made the trip just to see their beloved, kiss their Dulcinea, into the arms of their Romeo or smell the sweet perfume of their lovelife. Moreover, if the Fabhas, the TDs and other 'foesies' aren't enough to drain the energy from our Belgian friends, then they will rouse their last moved of resources on parties back home.

Also worth mentioning were some surprisingly original motives. Let's just cite: "I go home to feed the dogs" (p. 2)

Election Night
"Never had an election attracted so much attention worldwide. Especially from the young."

Interview American Student
Meghan Burk
"Things will be different with Obama! Things will be better for everyone."

The voice werd dit jaar in een nieuw kleedje gestopt
Foto 1: Voice jaargang 11 - Foto 2: Voice jaargang 12

Kort Internationaal

STUDENTEN NETWERKEN

MET ZIJN ALLEN

Een onderzoek van *educause* in de VS wees uit dat in twee jaar tijd het gebruik van sociale netwerksites onder studenten verdubbeld is. In de 44 onderzochte universiteiten komt 60 procent van de studenten wel eens op sites als *Facebook* en *MySpace*. Studenten tot twintig jaar netwerken gemiddeld zes uur per week op het wereldwijde web. De aanstormende generatie groentjes zal enkel voor een stijging van dit cijfer zorgen, aldus het onderzoek.

STUDENTENDOOP IN

NAZISTIJL

Een filmpje van een studentendoop in Gloucestershire in Engeland, toont hoe een dooprutueel volledig de bocht kan uitgaan. De doopmeester draagt een nazi-uniform complete met swastika en glimmend zwarte laarzen. Aan de universiteit zijn de dooprutuelen voor onbepaalde tijd opgeschort. De *National Student Union* pleit zelfs voor een algemeen doopverbod in heel Engeland.

STUDENTEN PLEGEN

DODELIJKE AANSLAG

Een afscheuring van de *Students Islamic movement of India* eist een aanslag op in New Delhi die aan veertien mensen het leven heeft gekost. Op de drukke markt van de stad werd een serie explosies waargenomen. De terreurgroep strijdt op deze manier tegen de pro-westerse regering. Afgelopen juli maakte de groep al meer dan vijftien doden en tientallen gewonden bij een aanslag.

BUITENLANDSE

STUDENTEN LEREN

FIETSEN

De 1200 buitenlandse studenten in het Nederlandse Enschede krijgen gratis fietsles aangeboden. Kunnen fietsen wordt er beschouwd als een meer dan noodzakelijke kunst om als buitenlandse student te overleven. Eén en ander kadert in het kennismakingsprogramma van de universiteit. Nog op het programma staan klompdansen en het eten van stroopwafels en poffertjes.

STOP HET STUDIEGELD!

Verspreid over het hele land trokken Engelse studenten de straat op. Ze protesteerden tegen de steeds hogere schuldenlast die ze torses. Om de dure studiegelden te betalen gaan vele studenten er leningen aan. De regering *Brown* in Londen overweegt om voortaan de universiteiten vrij te laten in het bepalen van de studiegelden. De studenten ijveren voor een beursstelsel dat rekening houdt met de noden van de individuele student, en niet op basis van de faam van de universiteit.

(EL)

Veto vergelijkt (2): copyzaken

Copy-pay teveel?

De vrije markt doet zijn ding, de wereld is een jungle vol keuzes, de informatiekost swingt de pan uit en steeds opnieuw neemt de verdwaasde cliënt de verkeerde keuze. Niet langer: om de vier weken reikt Veto de arme student de hand om hem te redden uit het wrede kapitalisme. Vergelijkend onderzoek van deze week: waar te Leuven kan je het goedkoopste je broodnodige kopieerwerk verichten.

PIETERJAN BONNE & RUBEN BRUYNNOOGHE |

Leuven is een studentenstad en als er bij studenten geld te verdienen valt, is het wel met kopietjes en drukwerk. Het mag dan ook niet verbazen dat Leuven bezaaid is met kopiezaken. We namen er zes onder de loep en kregen een erg gevarieerd

beeld.

Allen hebben ze één zaak gemeen: de afwezigheid van een volledige en duidelijke affichering van de prijs. We kregen de prijzen uiteindelijk wel in handen en hier komt de heterogeniteit opnieuw naar voor. Voor een enkele kopie betaal je bij twee zaken amper vier cent. Bij Printing shop/ Copy centers betaal

je meer dan het dubbele (tien cent). Ga je voor de grotere oplage (vanaf honderd kopies) dan kan je bij de correcte keuze al snel anderhalve euro besparen.

Ook voor prints is prijsverschil een reëel gegeven. Copytic vraagt opnieuw slechts vier cent, terwijl Printing shop zelf elf cent aanrekent. Bij de grotere oplages (vanaf honderd prints) kun je nu zelf tot zeven euro vijftig besparen. Bij kleurenprints of -kopies loopt de besparing al op tot veertig euro.

GELD EN MOEITE

Om meer vat te krijgen op de verschillen doen we een concrete studie aan de hand van een fictieve thesis. Ons fictieve werkstuk bestaat uit 80 zwart-wit- en 10 kleurenprints. Dit kopiëren (kleur en zwart-wit) we tweemaal en laten alle drie exemplaren inbinden. Copytic is wederom

de goedkoopste en roomt maar liefst meer dan zestien euro af van de prijs van Print Service BVBA waar het hogere tarief ligt aan de prijs van gekleurde inkt. Bij de andere zaken schommelt de prijs rond de 35 en de 43 euro.

U hebt het door, een kleine omweg kan snel de moeite lonen. Vertrekkende van het Fochplein liggen alle zaken in een straal van nog geen kilometer. Meer nog, als u met onze fictieve thesis de Tiensestraat doorloopt richting ring, dan bespaar je per honderd meter ongeveer drie euro.

NUANCEREN

Het zij echter opgemerkt dat deze vergelijking puur op prijs is gebaseerd. Kwaliteit, klantvriendelijkheid en snelheid zijn niet in dit onderzoek opgenomen. Toch mag het gezegd zijn dat je overal vrij snel ge-

holpen wordt en de kwaliteit in iedere zaak zeker naar behoren is. Tevens zijn de vele afwijkende systemen waarmee de zaken tewerk gaan een grote belemmering op de uniformiteit van het onderzoek.

Tot slot merken we graag op dat ook acties roet in het eten kunnen gooien. Alpha Copy presenteert erg gemiddelde prijzen in de tabel, maar komt toch als goedkoopste uit de bus. De zaak biedt mooie kortingen aan via haar klantenkaarten; zo krijg je bij een kaart ter waarde van vijftientig euro er maar liefst tien euro bovenop.

We raden iedereen dan ook aan uit de doppen te kijken als je kopiëren gaat. Het kan immers het verschil maken tussen een avondje op kot of een zotte avond in een fakbar.

Naam (adres)	print service BVBA Tiensestraat 38	printing shop/ Copy centers verschillende filialen	Alpha Copy Tiensestraat 89	Color planet Tiensestraat 118	Copytic Burgemeesterstraat 11	Alkam BVBA Copy De Raaf Ravenstraat 25
Zwart wit						
prijs voor 1 copy	0,06 €	0,10 €	0,04 €	0,05 €	0,04 €	0,05 €
prijs voor over 100 copys	4,5€/100	5€/100	4€/100	3,75€/100	3,5€/100	3,5€/100
prijs voor 1 print	0,06 €	0,11 €	0,10 €	0,10 €	0,04 €	0,05 €
prijs voor 100 prints	4,5€/100	5,1€/100	10€/100	5€/100	3,5€/100	4,5€/100
Kleur						
prijs voor 1 copy	0,95 €	0,50 €	0,70 €	0,50 €	0,50 €	0,50 €
prijs voor over 100 copys	70€/100	40€/100	70€/100	40€/100	50€/100	30€/100
prijs voor 1 print	0,95 €	0,50 €	0,70 €	0,50 €	0,50 €	0,50 €
prijs voor 100 prints	70€/100	40€/100	70€/100	40€/100	50€/100	30€/100
inbinding thesis (met lijm)	vanaf 1,50€	vanaf 1,40€	vanaf 2,50€	vanaf 1,40€	vanaf 2€	vanaf 2,50€
gekleurd papier	vanaf +0,02€ (dunste papier)	vanaf +0,01€ (dunste papier)	vanaf +0,025€ (dunste papier)	vanaf +0,02€ (dunste papier)	vanaf +0,025€ (dunste papier)	vanaf +0,03€ (dunste papier)

Week van de Smaak

Lekker Leuven

“Waar de brouwer komt, moet de bakker niet zijn,” zegt mijn mama wel eens, maar een beetje student zegt toch ook geen nee tegen een delicioze maaltijd. Hoog tijd dus om het pak friet voor een keer te vervangen door lekkere, gezonde én duurzame voeding of om de Almakeuken drie dagen lang toe te vertrouwen aan de kunsten van stadskok Jeroen Meus.

MAUD OEYEN |

Voor de derde keer vindt deze week in Vlaanderen de Week van de Smaak plaats. Van 13 tot en met 23 november komen verschillende Vlaamse steden naar buiten met het beste van hun culinaire kunnen. Leuven kan hier als stad van het Bourgondische levensgenieten natuurlijk niet achterblijven en ook de studenten worden gelukkig verwend.

Zo staat Jeroen Meus op 18, 19 en 20 november (telkens vanaf 18 uur) achter het fornuis bij Alma. Zowel Alma 1, Alma 2 als Alma 3 zullen de gerechten van de stadskok aanbieden, en dit aan 'Almaprijzen' (sic). Aan al het gesmak en gesmikkel dat dit zal opleveren worden op dinsdag in Alma 2 ook nog de tonen van dj Bobby Ewing toegevoegd.

Chef-kok Tino Don Porto Carero verzorgt op vrijdag 21 november voor 15 euro een driegan-

genmenu dat bestaat uit vegetarische, fairtrade-, biologische en lokale producten. Vanaf halfzeven kan je daarvoor terecht in het Sociaal restaurant van Leren Ondernemen (Valkerijgang 26). Even reserveren is wel de boodschap. Leerlingen van Hotelschool VTI zorgen onder andere voor een Franse lunch. Op dinsdag 18 en donderdag 20 november kan je tussen 12 en 13 uur voor 6 euro lunchen in de Dekenstraat 3. Voor 9 euro kan je dan weer lunchen op z'n Frans in de cafetaria's van de UZ Leuven, en dit van maandag 17 tot en met vrijdag 21 november.

Mensen met een klein hongertje kunnen ook gewoon wat gaan proeven. In Veeakker (Zwarte Zusterstraat 14) kan je op zaterdag 15 november van 10 tot 18 uur volledig gratis Gallowayrunderen gaan verorberen. Of toch een stukje ervan. Deze runderen grazen op de terreinen van Natuurpunt en eten dus geen granen of soja uit het re-

genwoud. Eerlijke producten, waaronder bio fairtrade siropen, koekjes en confituren, kan je ook proeven in het Wereldcafé (Bondgenotenlaan 131) van 17 tot en met 21 november. Bij Oil & Vinegar kan je voor vijf euro naar een proeverij van olijfolie en azijn. Wie nog een vettig *fondke* te leggen heeft voor een of andere cantus weet dus alvast waarheen.

Naast het eten zelf, de kookkunsten van Louis Tobback en de lancering van het nieuwe streekpro-

doen watertanden. In het Heilig-Hartinstituut Heverlee wordt naar aanleiding van het jaar van de aardappel stilgestaan bij de Fransman Parmentier en zijn aardappelrechten. De tentoonstelling 'Patat, daar is Parmentier!' toont verschillende voorwerpen uit de landbouwschool, de melkerij, de keukens en de huishoudafdelingen. Er zijn ook demonstraties boter en kaas maken voorzien. In de Molens van Orshoven krijg je een zicht op de ge-

concreet komt dit erop neer dat je in twaalf Leuvense toprestaurants — waaronder bijvoorbeeld d'Hoogeschool, Kokoon en Luzine — terecht kan voor een speciaal voor de gelegenheid samengesteld menu. Bij het buitengaan krijg je een koffiekop met schoteltje van Royal Boch mee naar huis. Het serviesgoed werd door illustrator Ever Meulen voorzien van originele tekeningen. Verwijzingen naar het Atomium, Magritte, Kuifje of een

(STEPHANIE VERBEKEN)

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent • 107.1 Oud-Heverlee

**AD
FUNDUM**

**Elke
werkdag
tips en
info voor
de
student**

(advertentie)

duct 'de Leuvense paté', heeft de Week van de Smaak nog meer in petto. CinemaZED presenteert een aantal films met eten als belangrijkste ingrediënt. Je kan er gaan kijken naar onder andere *The Chicken, the Fish and the King Crab, Estômago* en *Big Night*. Bovendien zijn de bioscoopbezoekjes te combineren met een speciaal ZED-menu aan kortingstarief in verschillende Leuvense restaurants. Literatuurliefebbers kunnen hun gading dan weer vinden in het Thuisje, waar je literatuur kan lezen en beluisteren tijdens het taart eten.

Tot slot zijn er drie tentoonstellingen die hun bezoekers willen

schiedenis van Marie Thumas. Marie Thumas was een Belgisch bedrijf dat groenten in blik produceerde. De conservenfabriek was gelegen aan de Leuvense vaart en Marie Thumas werd een van de bekendste merknamen van het land. In het stadsarchief, ten slotte, valt er een verzameling Leuvense slagsporetten te bewonderen.

Van de gelegenheid maakt Leuven meteen gebruik om het startschot te geven voor de tweede editie van LeuvenKookKunst. Dit project loopt van 20 november tot en met 20 mei en heeft de bedoeling kookkunst en beeldende kunst op een originele manier te koppelen.

mosselpot moeten ook buitenlandse toeristen verleiden om zich te wagen aan de Belgische culinaire topkeuken. Wie zes keer op restaurant gaat, verzamelt het volledige exclusieve koffieservies.

Leuven stelde zich ook kandidaat voor Stad van de Smaak. Op 23 november wordt bekendgemaakt of de stad haar slag thuishaalt en de eretitel van Lier mag overnemen.

Meer info vind je op volgende sites www.weekvandesmaak.be en www.leuvenkookkunst.be.

Volgende week in veto: een interview met stadskok Jeroen Meus

Achter de schermen (4): Leuvense Overkoepelende Kring Organisatie (LOKO)

'Ontdek de wereld, begin bij je partner'

Sommige studenten wisselen hun leven van slapen en drinken af met boeiende activiteiten. Die kunnen nutteloos zijn of juist geld opbrengen. Deze week duiken we onder bij de hardst werkende studenten van Leuven: stafmedewerkers van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO).

AN MOERENHOUT |

De week start met twee dagen vakantie, althans dat dachten we toch. In het gebouw waar de kantoren van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) zich bevinden, brandt licht. Twee mannen zitten er achter hun bureau: de ene verscholen achter een stapel papieren en de andere gefocust op zijn computerscherm. "In onze organisatie werken in totaal meer dan tien werknemers, waarvan de meeste stafmedewerkers zijn," vertelt Kristof Muylaert, een van de werkende mannen. "De meeste stafmedewerkers voltooien het laatste jaar van hun studies en doen ondertussen al wat werkervaring op als stafmedewerker bij de studentenraad."

"Iedere stafmedewerker heeft een bepaalde specialisatie. Zo is er iemand verantwoordelijk voor de culturele, sociale, onderwijskundige, internationale, sportieve en financiële werking van onze organisatie. En neen, wij draaien onze hand er niet voor om ook op een vakantiedag te werken," lacht Kristof.

LOKOMOTION

Verbaasd over het hoge aantal stafmedewerkers, vragen we waar hun organisatie zich dan allemaal mee bezighoudt. "De werking van LOKO concentreert zich rond drie pijlers: vertegenwoordiging van studenten, het organiseren van activiteiten en het aanbieden van bepaalde diensten, zoals het verhuren van fuifzaal Albatros, het ondersteunen van verenigingen en het verzorgen van huurwaarborgprocessen van studenten," antwoordt Kristof.

"Het luik van de vertegenwoordiging wordt gedragen door een twintig tot dertig studenten. Zij vertegenwoordigen hun medestudenten in heel wat raden, zowel binnen als buiten de Leuvense universiteit. Om een concreet voorbeeld te geven: in de bestuursraden van het studentenrestaurant Alma, en de boek- en kantoorhandel Acco zetelen bijvoorbeeld een aantal studenten."

Het gesprek wordt onderbroken door een paar studenten die een kaartje voor LOKOmotion komen kopen. "LOKOMotion is een

van onze activiteiten," zegt Kristof Cuypers, de andere aanwezige stafmedewerker. "Omdat alle studentenkringen samenwerken, is het de grootste fuif van het jaar. In totaal zullen we fuiven in acht zalen kunnen aanbieden en zullen er meer dan dertig artiesten optreden. Het is een hele organisatie, maar het resultaat zal er mogen zijn."

LOKONDOOMS

Dat het resultaat er inderdaad mag zijn, zien we donderdagavond. Terwijl de meerderheid van de Leuvense studenten plezier maakt in een van de acht fuifzalen, is het een erg stressvolle avond voor de stafmedewerkers. Een aantal onder hen bemannen de centrale verzamelplaats — de kantoren — waar ze alle vrijwilligers met vragen en problemen te woord staan.

Het andere deel van de stafmedewerkers neemt de taak als promotie voor de organisatie waar. Ze schuimen alle zalen af, gekleed in een t-shirt van LOKOmotion en met een zak LOKOcondooms in hun handen. "Ontdek de wereld, begin bij je partner," staat er op de condooms te lezen. Terwijl de stafmedewerkers naar hartelust condooms uitdelen, mogen ze gratis alle zalen binnen. "Onze job heeft ook zo zijn voordelen," lacht een van de aanwezige stafmedewerkers.

Gratis (5): Water en sanitaire voorzieningen

Het toppunt van nattigheid

Elke twee weken onderzoekt Veto voor jullie wat er zoal gratis te rapen valt in Leuven. Wie klaagt er nog over de stijging van de levensduur?

ELISABETH DE SCHUTTER |

Stel: het is een doodgewone dag in een doodgewone week. Je ploetert je bed uit en draait de kraan open, maar die weigert alle dienst. Geen druppel komt er nog uit, naar welke kant je ook draait en duwt en trekt. Dan maar de trap afsukkelen om in de gemeenschappelijke kotkeuken te gaan bijtanken. Ook daar voldoen de waterleidingen niet meer aan de verwachtingen. Twee kotconversaties en drie telefoontjes later blijkt dat je kotbaas al maanden de factuur niet betaald heeft en de watermaatschappij bijgevolg het kraantje heeft dichtgedraaid. Een lichte paniek overvalt je. Douchen, de dorstigen — inclusief jezelf — laven, van het toilet gebruik maken: het zijn stuk voor stuk onoplosbare problemen geworden. Voor een keer vind je het jammer dat tsunami's enkel op andere continenten plaatsvinden. Alleen een echte superheld kan je nog helpen: onzer aller Alma Mater! De K.U.Leuven als enige echte watergodin.

Je spurt naar Alma, naar de alombekende vrijgevege drinkwaterfontein. Na enkele jaren studentenleven ben je volledig ingewijd in de mysteriën van het ingenieus systeem. Een soepele beweging van je rechervoet gecombineerd met oog-handcoördinatie: feilloos laat je je glas vollopen. Dagelijks vloeien hier hectoliters water vanuit het Leuvense waterleidingsstelsel tot in het glas van de student. De aangekalkte glazen moet je er wel bijnemen, tenzij je je eigen recipiënt meebrengt. Een aangenaam bijverschijnsel van het gratis Almagwater is dat je meteen

ook gratis Almafrieten kunt consumeren.

MUURLECTUUR

Onze kennis van het menselijk spijsverteringsstelsel is misschien niet zo *up to date*, maar vroeger was het zo dat veel drinken wel eens een toiletbezoek tot gevolg had. Ook voor dit euvel heeft onze Alma Mater een afdoende oplossing bedacht. In alle gebouwen van de K.U.Leuven bevinden zich immers sanitaire voorzieningen, en deze zijn volledig kosteloos te gebruiken. Voor grote of kleine boodschappen, handen wassen, of andere toiletgerelateerde zaken vind je hier de adequate materiële toepassingen, inclusief gratis deur- en muurlectuur in de toilet-hokjes.

Ook douchen kan je gratis aan de K.U.Leuven, met name in het sportkot. Officieel heb je dan wel een sportkaart of een fitnessabonnement nodig, maar in de praktijk kan iedereen hier binnenlopen. Handdoek, shampoo en zeep dien je zelf mee te brengen; op voorhand gaan joggen is niet verboden. De kans dat je sportkaartloos vanonder de douche weggesleurd wordt — eventueel net ingezeept — zou naar verluidt erg klein zijn.

Kortom, water op kot is geen absolute noodzaak: drinkwater is er in Alma, douches in het sportkot, toiletten overal. Dit alles en — niet te vergeten — de regelmatige verkwikking van een Belgische regenbui zorgen voor de essentiële vochtinbreng in het leven van de student. Enkel waterfonteinjes naast de vele frisdrank- en koffieautomaten in en rond aula's ontbreken nog om tot het toppunt van nattigheid te komen. Misschien toch nog even dit: wereldwijd hebben één miljard mensen geen toegang tot drinkwater, en twee en een half miljard geen sanitaire voorzieningen.

Leuvense studenten gaan uit hun dak op LOKOmotion

Een nacht van optelsommetjes

Een kaart, vijf euro, acht zalen. Er zijn de laatste tijd wel slechtere investeringen gedaan. Als u als duchtig fuifdier niet gehoord heeft van 'LOKOMotion' is het best mogelijk dat uw reputatie ondertussen vakkundig om zeep is.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Het concept is simpel: haal alle faculteitskringen van Leuven bij elkaar en zorg ervoor dat ze tezamen het grootste feestje van het jaar bouwen. Dat de formule een succes is, blijkt nu al voor de vierde keer met deze 'LOKOMotion, the Gold edition'. Dat nagenoeg alle kaarten uitverkocht waren, mocht duidelijk wezen aan de hand van de meterslange wachtrijen die de ingang van zowat elke danstempel sierden. En ook binnenin kon je, ondanks de inachtneming van de veiligheidsmaatregelen, beter geen claustrofobie wezen.

De hele avond was eigenlijk een geheel van optelsommetjes, zo leveren bijvoorbeeld alle kringen tezamen een aardig hoopje gratis werkkrachten op. Hele presidia rukten aan en waren ook meer dan nodig om de horden enthousiaste studenten tegemoet te treden.

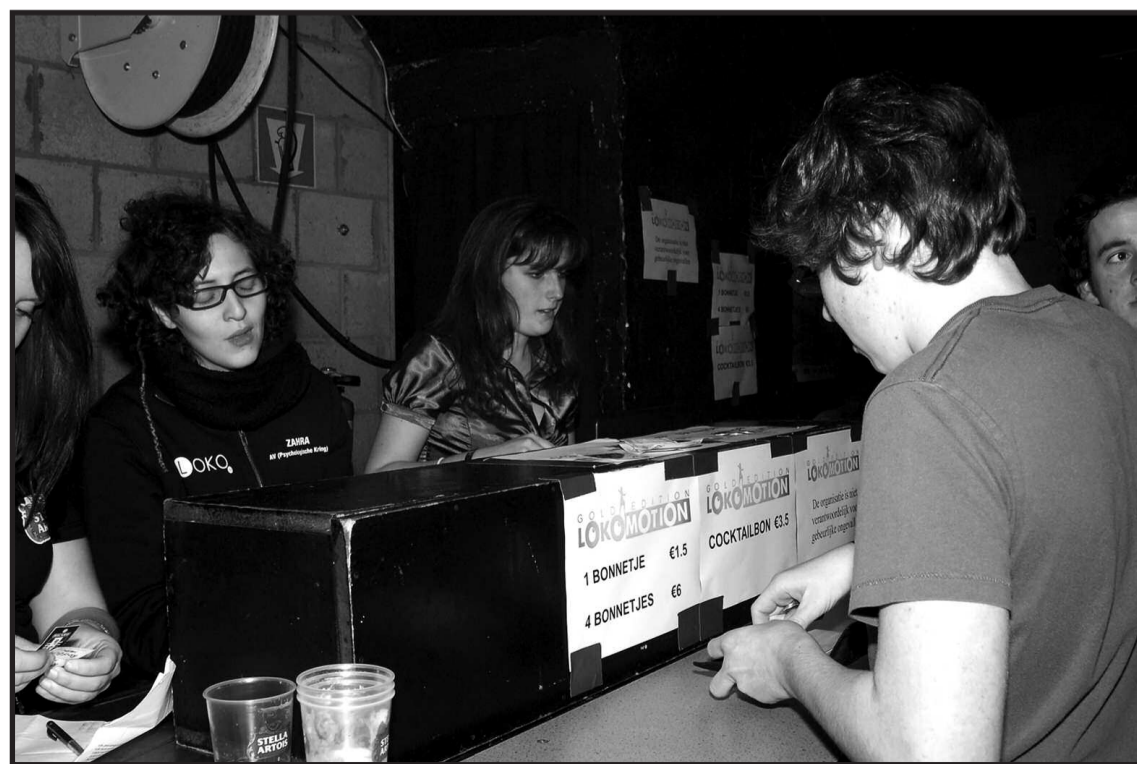
De samenvoeging van 31 artiesten langs de andere kant leverde normaal gezien een breed palet aan muziekstijlen op en als logisch gevolg daarvan ook een gevarieerd publiek, gaande van de new wave punkgroep Red Zebra tot een salsa initiatie van Kosmopol. Als je nergens je gading vond, ben je gewoon

een lastig mens. Acht zalen, verspreid over Leuven, leveren normaal gezien een groot aantal vierkante meters op, ruimte die nodig was voor het opvangen van zulk een gevarieerd publiek. Blijkbaar was het net niet groot genoeg voor iedereen en als we een punt van kritiek moeten aanbren-

gen is het misschien dat wel. Bepaalde artiesten hadden namelijk een grotere zaal verdiend. De heimee naar de jaren negentig is duidelijk bij lange na nog niet voorbij. De toch niet zo kleine zaal Albatros was dan ook meters te krap om al het volk een plaatsje binnenin te kunnen geven, maar dat zal Pat Krimson ongetwijfeld worst zijn geweest.

VOORBEHOEDSMIDDELEN

Ook voor andere sommetjes had de

(STAEPHANIE VERBEKEN)

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO), de voorzienigheid zelve, al de moeite gedaan zelf het resultaat uit te rekenen. Wat krijg je namelijk als je een he-

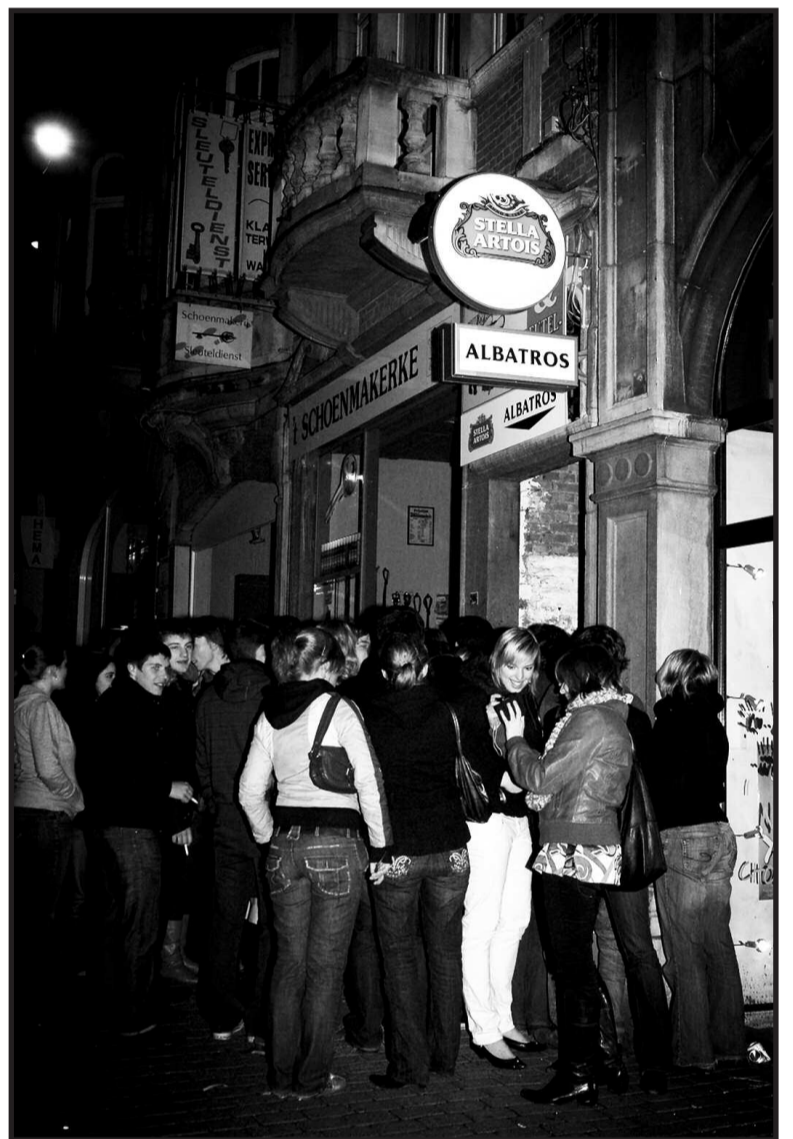
leboel heetgebakerde studenten een hele avond blootstelt aan elkaar? Zonder iets te willen insinueren én volledig in overeenstemming met de christelijke boodschap die onze universiteit wil uitdragen, werden vanuit het hoofdkwartier in de 's Meierstraat de hele avond lang teams uitgezonden, gewapend met grote zakken. De inhoud daarvan moest een plotse stijging van het aantal tienerzwangerschappen drastisch inperken. De voorbehoedsmiddelen waren, misschien teneinde het libido wat te doen dalen, voorzien van het niet al te sprankelende opschrift 'ontdek jezelf, begin bij je partner'. Of het bij de partner alleen is gebleven hoeven we trouwens absoluut niet te weten.

Wat ons betreft was het aanbod in ieder geval boeiend genoeg om even een stapje in de wereld te wagen. Een schouderklopje gaat dan ook uit naar de LOKO crew en al de organiserende kringen, want een wilde nacht in goede banen leiden is niet altijd een vanzelfsprekendheid.

LOKOmotion

Door
Stephanie Verbeken

Gratis UUR KULTuur – Grand Magasin Bitchfight & deconstructie

Woensdag vijf november konden de Leuvense plebejers via het gratis UUR KULTuur rondhangen aan STUK. Op het programma stond de voorstelling 'Saison 1 Episode 2' van het Franse gezelschap Grand Magasin. Wij, de elite, kregen een dag

GEERT JANSSEN |

Saison 1 Episode 2 bestaat uit een filmprojectie die becommentarieert wordt door de regisseuse Bettina Atala en de acteurs. Zowel op het podium als op het witte doek wordt gereflecteerd over de kleine kantjes van het productieproces. Trefwoorden: deconstructie en postmoderniteit. Toch moet u nergens bang voor zijn. Saison 1 Episode 2 is eerder grappig dan arty farty.

Regisseuse Atala had iets weg

van een Pipi Langkous *on bad acid*. Zij had zich geïnformeerd over de conventies van het maken van een film. Vervolgens had zij zich voorgenomen alle regels te breken. Vier personages doen banale dingen terwijl zij de cameraovergangen bespreken. "When I finish the sentence, the shot will change" en "when I close the door, the camera will be on the outside," dat soort dingen. Vervolgens wordt er gespeeld met de momenten wanneer shots zijn opgenomen. Scènes beginnen in dag-

licht en eindigen in het donker of omgekeerd. In een fractie van een seconde slaat het weer om van zonnig in een regenhoos.

T-SHIRTS

Ook de personages veranderen. Omdat de acteurs zogezegd niet op alle opnamedagen aanwezig konden zijn, worden alle personages door meerdere mensen gespeeld. Desondanks zijn die altijd te herkennen door de kleur van hun T-shirts. De T-shirts in kwestie waren achteraf ook te koop. In de voorstelling was een verkoopspaatje opgenomen als parodie op de commercialiteit.

Voor de internationale markt is het origineel Franstalige Saison

1 Episode 2 gedubd in het Engels. Sommige stukken werden zelfs live ingesproken. Hierbij was geen enkele poging ondernomen om natuurlijk over te komen. Dus vrouwen spreken met een zware stem en één iemand hanteert een heerlijk *stiff upper lip Oxford English* omdat zijn eigen Engels te slecht was om zichzelf te dubben.

JURKJES

Viel er ook nog iets te zien? Wel, wij herinneren ons met veel plezier een spectaculaire *bitchfight*. Een heerlijk terugkerend stukje is een vrouw die toont hoe ze vier huishoudelijke taken tegelijk kan vervullen. Huisvrouwen van de natie: *watch and learn*. Bovendien verschenen tel-

kens er een scène ontbrak, beelden van twee dozijn Servische volksdanseressen. Het zou u eigenlijk niet mogen verbazen dat er uiteindelijk zelfs live volksdans werd. Van de vier dames in beeldige jurkjes mogen minstens drie ons altijd een lapdance komen geven. Een volkslapdance dan nog wel.

De credits lopen niet aan het begin of einde van de film maar op willekeurige momenten tussendoor. Atala las een stuk ervan gewoon voor. De schaarse soundtrack bestond uit heerlijke flarden demente surfrock. Enig minpunt is dat Saison 1 Episode 2 zich veel te lang voortsleep. Enkel de eerste drie kwartier konden ons echt boeien.

Aanstormend talent (4): Roel Renmans “Schilderen is een business”

Zo nu en dan duikt veto in de Leuvense visvijver van jonge beloftes en laat hen aan het woord over hun kunstvorm en inspiratie. Deze week viel ons talentspeurend oog op de dromerige schilderwerken van Roel Renmans. Zijn eerste solo tentoonstelling ‘WORKS’ loopt vanaf deze week in Leuven.

VINCENT FOBELETS |

“Ik was op school altijd diegene die niet oplette, maar zat te prullen en te tekenen. Blijkbaar liet het toch ergens een indruk na, want de jufvrouw zei altijd: “die Roel, hij lette wel niet op, maar verdorie ik heb al zijn tekeningen bijgehouden.”

Na verschillende jobs te hebben gedaan, bleef de lokroep van het tekenen en schilderen aanhouden. Dit lost Roel nu op door in een café te werken en tegelijkertijd te schilderen. “Mijn ouders staan daar helemaal achter. Soms zeggen ze ook wel: “Roel, je bent nu 30 jaar, zou je niet...” en dan blok ik dat

direct af: neen! Misschien hebben ze gelijk, misschien ook niet, wie weet. Maar ik hoop dat ik het zelf het beste weet.”

“Ik heb soms het gevoel dat ik een gat opvul in de hedendaagse schilderwereld. Daar heerst namelijk heel vaak een nogal wazige stijl, op kleurengedebied vrij saai, met grijze en aardse tinten. De onderwerpen zijn ook altijd recht uit het leven en de actualiteit gegrepen. Wat ik maak neigt echter meer naar het dromerige. Het zijn vaak dingen die helemaal niet bestaan. Maar toch zijn er ook heel realistische aspecten aan mijn schilderijen.” Zo worden er op enkele van

zijn schilderijen hoofden afgebeeld die een voorstelling zijn van levensgrote, 15e-eeuwse grafbeelden. “Ik ben daar *ne freak* in hoor. Ik bezit collecties van foto's met allemaal liggende beelden — en dan heb ik het letterlijk over duizenden foto's. Misschien is dat wel een autistisch trekje van mij, maar wie erg door iets gepassioneerd is, moet een beetje neurotisch zijn.”

Wij vroegen ons af hoe hij dan zelf zijn toch wel aparte stijl zou beschrijven.

Roel: “Dat is moeilijk om te omschrijven. Ik heb er nooit veel woorden aan vuil gemaakt. Maar ook niet echt woorden gevonden om te zeggen wat er eigen is aan mijn stijl. Ik probeer gewoon weer mooie, volle schilderijen te maken waar diepte en ruimtewerking in zit, om zo wat niet bestaat te doen bestaan. Dat is toch de illusie van elk schilderij.”

LAM GODS

Wie Roel zijn werk graag in huis wil halen om permanent te kunnen mijmeren en wegdromen legt hiervoor een nuchtere 600 à 2000 euro op tafel. “Er zijn werken die voor mijn part gerust voor nog meer mogen verkocht worden, gewoon omdat ik ook geen nood heb om die echt kwijt te geraken. Bovendien moet je daar ook realistisch in zijn — schilderen is een business op zich. Een schilderij is een luxeproduct en moet ook zo behandeld worden. Anders koop je in Aldi maar een kopietje van een of ander werk.”

Over zijn toekomstbeeld is Roel heel duidelijk: een werk ma-

(LISA DEVELTERE)

Roel: “Een schilderij is een luxeproduct en moet ook zo behandeld worden.”

ken waar hij razend enthousiast over is. “Als ik schilder, krijg ik op een bepaald ogenblik het gevoel dat goed bezig ben. Na een tijdje verdwijnt dat gevoel weer. En dan begin je weer opnieuw, en opnieuw. Dat is misschien ook wel de benzine die mij doet blijven gaan, maar ooit wil ik een werk maken dat je de adem doet beneemt en totaal over-

weldigt. Mijn eigen Lam Gods ervaring.”

De tentoonstelling van Roel Renmans, ‘WORKS’, loopt elke zaterdag en zondag van 16 november tot 7 december, van 14u tot 19u, op de zolder van het BUUR, Blijde inkomststraat 24.

Filmfirmament

Avaze Gonjeshk-ha (Lied van de Mussen)

Menselijkheid en wijsheid. Dat zijn volgens Iraans regisseur Majid Majidi de troeven van zijn recente ‘Lied van de Mussen’. Grote woorden voor een film die, ongeacht zijn bezield en sympathieke karakter, toch een tikkeltje zeurt op de tonen van een iets te bescheiden volksmelodie.

LIESBET COOLEN |

Er was eens een eenvoudige boer die op een dag per ongeluk een van zijn struisvogels liet ontsnappen. ‘Lied van de Mussen’ laat zich nog het beste samenvatten in de vorm van een eenvoudig sprookje. Eentje dat zijn magie ontleent aan het alledaagse Iraanse plattelandleven en subtiel gaat moraliseren, precies op het moment dat de eenvoud van dat bestaan verbroken wordt. Wanneer boer Karim een nieuwe baan vindt in Teheran, bezwijkt hij namelijk al snel voor de materiële weelde van de levendige en moderne stad. Zijn verleiding gaat ten koste van de traditionele soberheid en het gemeenschapsgevoel die Karim pas op het einde, na een ongeval, terug naar waarde schat.

Hoewel de tegenstelling stad-platteland inmiddels behoorlijk platgetreden is, ontkomt Majidi aan het gevaar van het cliché dankzij de gave van het doseren. Waar de film bol kon staan van ergerlijk sentiment, springt Majidi voorzichtig om met zijn moraal. De aanzet voor zijn film was gelukkig geen bekeringsdrang, maar wel een bijzondere sympathie voor het portret van het hoofdpersonage Karim.

Karim is een apart figuur: opvliegend, maar daarin kinderlijk en onbeholpen, tezeldertijd een

pechvogel die zich voortdurend in de nesten werkt en een gelukzak die met gemak door het leven glijdt. Even simpel als de man zelf, is dan ook zijn portret in ‘Lied van de Mussen’. De psychologische diepgang komt hier met andere woorden net aan bod door de volstrekte afwezigheid ervan. In die lijn is de oppervlakkigheid van de andere personages echter niet goed te praten. Zij verdwijnen op de achtergrond als nietszeggende types.

REDDEN

Even onuitgewerkt als de personages, blijft het beeld van Iran. Hoewel Karims situatie recht uit het leven is gegrepen, had het verhaal evenzeer een product kunnen zijn van onze eigen kleurloze verbeelding over de Iraanse cultuur. De vraag is of de herkenbaarheid nu onbevooroordeeld of net ongehoofdwaardig is. Zeker is dat het gebrek aan exotisme de film veel eerder vervelend maakt.

Wanneer het niet om complexiteit of exotisme draait, zou een behendig cameraspel de film nog kunnen redden. Helaas. Ondanks enkele scènes die opvallend omspringen met licht en kleur, is het duidelijk dat de soberheid die Majidi kost wat kost wil bewaren, eerder wijst op een tekort aan inspiratie dan een gevoel voor poëtische cinematografie. Al bij al is ‘Lied van de Mussen’ dus op ieder vlak middelmatig: genuanceerd, maar nooit overtuigend; opgewekt, maar voor humor te voorspelbaar; soms droef, maar voor medeleven te oppervlakkig. In zijn bescheidenheid vraagt de film weinig van de kijker — slechts een magere aandachtspanne van 96 minuten — en geeft ook niet meer dan een doorsnee anekdote terug.

Improvisatiebattle: Preparee vs. Improrlando Geveld door de veteranen

Improvisatietheatergroep Preparee daagde afgelopen woensdag de veteranen van Improrlando uit in een battle om wie de grappigste scènes ten tonele kon brengen. Van een pelgrimstocht naar Lourdes tot een ontstoken prins Albert: de teams wisten ieder onderwerp in een hilarische sketch om te toveren. Helaas moest de groep nieuwelingen het afleggen tegen de oude rotten.

FABIAN VAN HOORNE |

Het improvisatiegezelschap Preparee is inmiddels een fenomeen onder de Leuvense studenten en dit was te merken. De aula Zeger van Hee was volledig uitverkocht, en deze keer niet alleen aan ‘vrienden van’. Met een presentatie waar Patrick Lodiers van de Nederlandse Lama's nog iets van kan leren, werd het publiek warm gemaakt voor een duel tussen Preparee en Improrlando. Deze laatste ontstonden doordat leden van Preparee ten onder gingen aan hun eigen regels. Zij waren immers geen studenten meer.

Naast zich kostelijk amuseren werd van het publiek ook verwacht dat zij, zoals het een echte student betaamt, een kritische houding zouden aannemen. Het publiek zou uiteindelijk bepalen of een scène de moeite waard was of niet. Als de scène je mondhoeken nog niet deed bewegen kon je gaan staan met de armen over elkaar. Vond je de scène echter wel van een degelijk hila-

risch niveau dan mocht je blijven zitten, hard klappen en luid schreeuwen.

KROONTJE

Aan het begin van de avond hadden beide teams vijfenveertig punten om in te zetten. Voorafgaand aan iedere scène moesten beide teams in het geheim een aantal punten inzetten variërend van nul tot vijf. Was de scène goed dan werden de punten verzilverd. Was ze niet goed dan waren de punten verloren. Tamelijk omslachtig voor een dergelijke subjectieve evaluatie, maar alles was te volgen op een geprojecteerd scorebord. Bijkomende regel was dat een meisje uit het publiek dat haar lief moest missen om Preparee te kunnen zien een kroontje op het hoofd van haar favoriete speler mocht zetten. Dit leverde het bewuste team drie extra punten op.

Tijdens de eerste scènes moesten beide teams duidelijk nog opwarmen, en dit gold ook voor het publiek waarin nog maar weinig mensen met gekruiste ar-

men durfden op te staan. Vanaf de vierde scène kwam het publiek echter mee op dreef en werd er voor het eerst een scène genadeloos afgekeurd. Dit werd snel goed gemaakt tijdens de scène met de superhelden, waarbij de welbekende superhelden ooievaerman, jongleervrouw en rol-schaatsvrouw het niet te onderschatten probleem van de ontstoken prins Albert moesten oplossen.

Het kroontje ging naar een speler van Improrlando, wat hen op een comfortabele voorsprong bracht. Toch bleven de scores dicht genoeg bij elkaar dat de laatste scène beslissend werd. Dit was een vrije scène waar geen ideeën uit het publiek de inhoud zouden bepalen. Preparee moest hierin duidelijk Improrlando als haar meerdere erkennen en de veteranen gingen met de winst aan de haal.

Zaterdag vond vervolgens de revanchematch plaats. Dit keer was het aan Improrlando om de regels te bepalen. Zij besloten dat de hele avond uit vrije scènes zou bestaan, wat opnieuw nefast uitdraaide voor Preparee. De jonge generatie is hierin duidelijk nog niet zo bedreven, en moest zich nipt gewonnen geven.

Steekkaart

Regie: Majid Majidi
Cast: Mohammad Amir Naji (Karim) e.a.
Duur: 96 min
Release: 19/11/2008
Kort: lief, typisch en anekdotisch

studio
L E U V E N

Tony Joe White in Het Depot Swampy Stuff!

Tony Joe White is een grote naam in de muziekwereld. Hij werkte samen met Tina Turner, Elvis, Joe Cocker, Mark Knopfler en Johnny Cash. Vorige week stond hij samen met een drummer, een organist en z'n zwaar verveerde stratocaster op het podium van Het Depot. Kapsones heeft hij er echter niet van gekregen, vanonder zijn zware cowboyhoed bespreekt hij even voor het interview de wijn voor de artiestenloge. "Yesterday we had an Australian 2005 but today we have an Argentina 2007," zegt de manager. "The year doesn't matter, as long as the taste is great," is het antwoord. Laat dat een samenvatting zijn voor wat volgt.

TOM DEMEYER & CHRISTOPH MEEUSSEN |

Tony Joe White: «Ik groeide op in een boerderij in Louisiana samen met vijf zussen en een broer. Gans het gezin speelde gitaar, behalve ik want ik speelde liever baseball. Tot mijn broer op een dag thuis kwam met een plaat van Lightning Hopkins. Toen ik dat hoorde begon ik op m'n vaders gitaar te spelen.»

Veto: Hoe reageerden uw ouders hierop?

White: «Het was voor hen een heel natuurlijk iets, aangezien gans de familie al speelde. Toen ik in die clubs begon te spelen was mijn vader wel wat sceptischer. Van hem moest ik een 'echte' baan zoeken. Ikzelf wist dat het oké was, het zat me in het bloed.»

Veto: Wie waren uw grote voorbeelden dan?

White: «Natuurlijk de grote blueshelden, maar ook Elvis, hij kwam van een andere planeet, echt bluesy en groovy.»

Veto: Het moet wel geweldig zijn voor u, dat Elvis later een nummer van u zou coveren?

White: «Yeah, ik heb Elvis nog geïnterviewd. En toen plots wou hij iets doen van mij, dat voelde echt geweldig.»

Veto: Uw grote doorbraak was in Frankrijk, is dat niet vreemd?

White: «Waarom weet ik niet, maar het is eigenlijk wel grappig, want mijn dochter (*Michelle White red.*) is ook erg succesvol in Frankrijk.»

Veto: Toch keerde u terug naar Amerika, heimwee?

White: «Ik speelde hier zes weken,

enkel ik en m'n gitaar. Heel alleen. Toen ik terug in Amerika was, kwam daar *Polk Annie Salad* uit, opeens begon de media en de kranten mijn muziek Swamp Rock te noemen en werd ik enorm populair.»

Veto: Swamp Rock? Wat bedoelt u daarmee?

CHRISTOPH MEEUSSEN

White: «Welja het is swampy, omdat ik zing over mensen en dingen die echt leven in de swamps. Er zit ook een stevige groove in. Mensen dansen en bedrijven de liefde erop. Maar het komt van de pers.»

Veto: Een van uw grootste successen is ongetwijfeld "Rainy Nights in Georgia"; hoe zou het komen dat zoveel mensen zich blijkbaar aange-trokken voelen tot dat nummer?

White: «Het is geschreven recht vanuit het hart. Ik heb *rainy nights* (moerassig gebied, *red.*) gekend daar in Georgia. Toen ik 18 was heb ik er een tijdje gewoond met mijn zus. Ik werkte overdag voor het snelwegdepartement, niet bepaald een boeiende job, 's nachts speelde

ik in clubs. Het was geen makkelijke tijd. Ik probeer altijd te schrijven over dingen die ik heb meegemaakt.»

Veto: U speelt met een erg kale bezetting, krijgt u zo een intiemere band met uw publiek?

White: Exactly, met een grotere band moet je ook elke avond quasi

hetzelfde spelen. Weet je, ik heb geen setlist, het publiek maakt mijn setlist. It's up to them, ze mogen roepen wat ze willen, ik zal het spelen. Dat houdt mij alert, anders moet ik altijd hetzelfde spelen. I would freak out.

Veto: Voor uw laatste album 'Deep Cuts' herwerkte u enkele van uw vroegere nummers, hoe kon u kiezen uit uw enorme repertoire?

White: «Jody (zoon *red.*), heeft mijn laatste drie albums geproduceerd. Dit keer koos hij de nummers. Ik ging dan in mijn studio, nam mijn gitaar en speelde elke dag 2 of 3 nummers opnieuw in. Daarna nam hij ze mee naar zijn studio en bewerkte ze met allerlei drums,

technodrums, grooves. Het was erg cool, want niemand zou met deze nummers mogen *messen* tenzij mijn eigen bloed.»

Veto: Voor uw vorige album 'Uncovered' werkte u samen met grote muzikanten, hoe kwamen die samenwerkingen tot stand?

White: «We zaten al een tijdje met het idee om samen een album te maken. Maar de jaren gaan voorbij. Plots belde Jody - ja, opnieuw - me op en zei: "Kom, ik heb iedereen buiten J.J. Cale".»

Veto: Zakten al die grote muzikanten dan af naar Amerika?

White: «Knopfler (*Dire Straits red.*) wel, bij Clapton is Jody zelf naar zijn homostudio in London getrokken. Daar heeft Clapton prachtige *licks* onder een van de nummers gezet. Het gekke was dat Clapton zelf meer dan de helft van z'n werk weggooide. *Less is more*, weet je?»

Veto: Hoe zat het dan met J.J. Cale?

White: «Ja we kregen hem uiteindelijk te pakken. Het probleem met J.J. is dat hij zo'n heremiet is. Toen we de song naar hem opstuurde kregen we twee maanden geen antwoord van hem. Plots kreeg ik een CD terug met vijf nieuwe gitaren, een mandoline, een banjo en een elektrische piano. Er zat ook een briefje bij: "Tony, I got so into this song that I had to write two more verses".»

Veto: Naar wat luistert u vandaag?

White: «Naar wat me beroert. Ken je Sade?»

Veto: Neen

White: «Come on: she's huge man! (zingt enkele lijnen) Wat was dat nummer nu ook al weer?»

Veto: Geen idee. Wist u dat jongeren veel naar Cash luisteren?

White: «Ja dat is geweldig, ik heb nog samen gespeeld met Johnny. Ja, dat is nog echte muziek, beter dan de *bubblegum* van vandaag. Oh, ik weet het weer, het nummer is *Smooth Operator* (zingt)»

Ólafur Arnalds

Een Mac met liefdesverdriet

Het mystieke IJsland heeft al verscheidene talentvolle groepen grootgebracht: Björk, Sigur Rós, Múm. De jonge veelbelovende Ólafur Arnalds vervoegde dit gezelschap vorig jaar met zijn debuutalbum Eulogy for Evolution. Met behulp van piano en strijkers componeerde hij een soundtrack voor de cyclus van het leven. Zijn nieuwe EP Variations of Static borduurt verder op deze klassieke fundamenten, met bovendien een monotone computerstem, elektronica en beats. Naast dit klassieke klinkende werk, vind je hem ook nog terug in twee IJslandse hardcore bands.

WOUTER DHAENZE |

Veto: Kun je vertellen waarom je elektronica en vocalen in je nieuwe EP hebt verwerkt?

Ólafur Arnalds: «Ik wou iets hebben met stemmen, zoals een verhaal vertellen. Voor een van de tracks had ik het idee opgevat om het met een gedicht te laten beginnen, maar ik had geen microfoon bij me. Dus ging ik naar de spraakfunctie op mijn Mac en probeerde die uit. Ik schreef een verhaal over liefdesverdriet en liet de computer het voor me uitspreken. Toen ik het zo hoorde voelde het bizar aan, een computer horen spreken over menselijke gevoelens. Dat sprak mij echt aan. Stel dat we in staat waren om de perfecte computer te bouwen, net als het menselijke lichaam, waarom zou die dan ook geen menselijke gevoelens hebben? Dat idee wou ik aan mensen meegeven, om hier eens over na te denken»

Veto: Je ziet het als een van je doelstellingen om klassieke muziek naar het brede publiek te brengen. Wil je het weer cool maken?

Arnalds: «Ik probeer niet om het cool te maken. Ik wil gewoon proberen om mensen hun geest te openen. Heel veel mensen staan erg gesloten tegenover dit soort muziek, gewoon door de gedachte dat hun grootvader er ook naar luistert. Ik denk dat ik door iets tussenin te maken, hen kan leiden naar bepaalde muziek waar ze anders nooit naar zouden luisteren.»

IJSLAND

Veto: Wanneer je in je hardcore band drumt, speel je dan een totaal andere kant van je persoonlijkheid uit?

Arnalds: «Ik ben natuurlijk altijd dezelfde persoon, er is geen reden om van identiteit te veranderen voor een ander soort muziek. Het is allemaal hetzelfde, allemaal puur muziek.»

Veto: Als je bezig bent met componeren, heb je dan het gevoel contact te hebben met een diepere dimensie?

Arnalds: «Nee, ik denk van niet. Voor mij is muziek enkel een collectie van geluidsgolven en frequenties. Er is voor mij niets meer aan, maar verbazingwekkend genoeg is het toch in staat om mensen zo diep te raken. In mijn geest is er echt niets spiritueels aan, het is gewoon fysica.»

Veto: Verbaast dat je soms niet, dat je met je muziek in staat bent om mensen tot tranen toe te bewegen?

Arnalds: «Ja, echt. Voor mij is dat schitterend, zoiets raakt me diep. Wanneer ik op een concert speel en ik voel dat het publiek erg betrokken is met wat ik bezig ben, dan ben ik geslaagd in mijn opzet.»

Veto: Heeft de huidige financiële crisis in IJsland een effect op jou?

Arnalds: «Nee niet echt. Veel van wat je leest in de pers is erg overdreven, maar natuurlijk zijn er wel mensen die hun baan verliezen. Gelukkig is daar niemand van mijn familie bij. Maar als je nu naar IJsland zou gaan, zou je niets abnormaals zien, iedereen is nog steeds hetzelfde als voorheen.»

Ólafur Arnalds speelt op vrijdag 21 november om 20.00u in STUK

92,9%
van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHEMERT.BE

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

(advertentie)

KULEUGEN

Maandag 17 november 2008 — jaargang 4 — 2008-2009 — nummer 8 — www.kuleugen.be

Buitenland

Barack Obama verongelukt

De kersverse *president elect* van de Verenigde Staten is afgelopen weekend door een spijtig ongeval om het leven gekomen. Zaterdagavond verkoos Obama ter ontspanning een korte zwempartij in Lake Michigan, niet ver van zijn thuisbasis Kenwood. Toen hij verdacht lang afwezig bleef, alarmeerde zijn echtgenote Michelle de politie. Reddingswerkers van de brandweer vonden het lijk van Barack Obama vroeg op zondagochtend.

Een woordvoerder verklaarde dat Obama verdronken is met een betonblok rond zijn beide benen gegoten. Ook had hij zijn handen op zijn rug geboid, een machete door zijn linkerlong gestoken en een

kogel door zijn maag gejaagd. De woordvoerder sprak van een spijtige samenloop van omstandigheden.

Het vreemde aan de hele kwestie is dat Obama precies is overleden zoals Belgisch oud-premier Mark Eyskens het drie weken geleden had voorspeld in de veelgelezen Leuvense studentencourant Veto. De KULeuven had een afspraak met hem om de kwestie te bespreken. Op het vastgelegde moment was Eyskens echter niet op zijn kantoor. Wel trof onze reporters een betonmolen, een nat duikerspak en een rekening voor een machete en een kleine voorraad munitie aan.

Amper twee weken geleden had Barack Obama zijn repu-

blikeinse tegenstander John McCain verpletterend verslagen bij de Amerikaanse presidentsverkiezingen. In zijn plaats zal zijn *running mate* Joe Biden de vierenvestigste president van de VS worden. Biden was bij het ter perse gaan niet beschikbaar voor commentaar. Volgens een interne bron doorworstelt hij momenteel zijn rouwproces met behulp van "een krat Jack Daniels, vijftig gram *Bolivian marching powder* en vier minderjarige jongens van lichte zeden".

De redactie van de KULeuven bidt voor Barack Obama en zijn nabestaanden.
May God bless America!

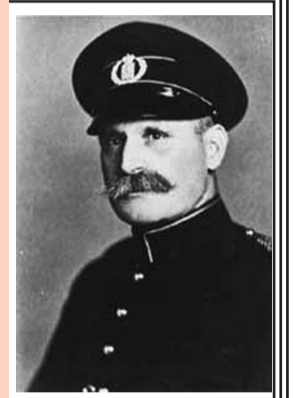
Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven

Politieagent Paul – het Boetebeest – Paulussen

Wederom heeft mijn boetepen niet stilgestaan en vloog menig student op de bon. De situatie was abominabel. Zo werden lichten gevonden met sterktes onder vijf watt! Inderdaad, ik geloofde het ook niet. Er zijn echter nog overtredingen genoeg die moeten worden rechtgezet. Vrees niet, mijn strijd gaat ongetemperd verder!

Deze week focus ik op: fietsen zonder handen!

Deze grap kost u €75.

Piepschuim
Piepschuim
Piepschuim
Piepschuim
Piepschuim
Piepschuim
Piepschuim

Poëzietijd

(ontspannen in de KULeuven)

Beste agent,
We zien u heel frequent
Oplettend en erg attent
Verscholen zitten op uw krent
Zoekend achter menig vent
Die met de fiets wat ongewend
De misse straat verkent.
De boete die u hem toekent
Is menig student niet onbekend
En vaak overdreven en decadent.
Men vraagt zich af, heel latent,
Of u als kind niets werd miskend
Of dat u te veel werd "verwend"
waardoor u emotioneel ten end
En mentaal totaal kapot bent.

Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven

Fietslichten overbodig dankzij radio-actieve en kankerverwekkende zadels van Clearwire

Gokbriefje gevonden in de Bijzondere Universiteitsraad

Wat is de uitslag van de
Rectorsevaluatie?

- Vervenne vliegt (2:1)
- Vervenne blijft (38,7;1)
- Vervenne stapt zelf op (1,5;1)

Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven

Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven

+ <=> !!! !!! !!! KULeuven overlevingsstips !!! !!! !!! <=> +

Studenten weest via dezen weg gewaarschuwd voor de u naderende gevaaren. Vadertjen Winter komt er wederom aan en koude winterdagen zijn binnenkort weder de onze. Jammergenoeg verkeert onze schoonen universiteit in eenen crisis en dient ze dan ook drastisch te bezuinigen. Wij, de vol-

tellige redactie van de KULeuven, willen u dan ook ten volle voorbereiden tegen de eerste maatregel die zal worden ingevoerd: de laattijdige functionering van alle verwarmingsapparaten.

Jawel vriend Student, u zult de koude winterdagen niet kunnen ontsnappen in de aula.

We raden u dan ook aan om: een extra trui aan te doen, dicht bij elkander te kruipen tijdens de les en op te letten om alsook u kopken warm te houden!

Eindig niet zoals oud-student Ötzi en verwarmt elkander!

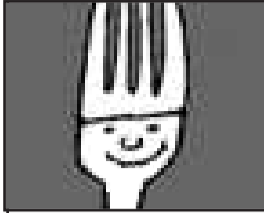
Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven Piepschuim van de KULeuven

Freddy

door Sh3L14C

*** Zoekertjes *** Voorzitter StAL zkt zondag-avondactiviteit *** Tony Joe White zkt mooi accent *** Het Nieuwsblad zkt nieuwe hoofdredacteur *** Veto zkt extra computer *** Interculturele dialoog zkt voorvechters *** Vervenne zkt autobevuilers (het zitvlak is vervormd) *** Zoekertjes zkn Vindertjes ***

Menu van de week

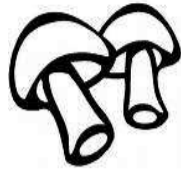
in Alma 1-2-3

18 - 21 november 2008

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Pensen met appelmoes A2+A3	2,60
Papardelle met gewokte groenten en tomaten-koriandersaus 	3,90
Kippenlapje met groenten en saus A3	4,50
Koninginnenhapje	3,40
Verse visfilet met witte wijnsaus en spinazie	4,50
Steak met groenten en saus A1+A2	4,90
Spaghetti bolognaise A1+A2	2,60-3,00

woensdag

Macaroni met ham en kaas A1	2,60
Varkensrib met prei, Hollandse saus en natuur-aardappelen	3,90
Kippenlapje met groenten en saus A1+A2	4,50
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A2	4,50
Groententaart 	4,90
Hongaarse goulah met groentenrijst	4,90
Steak met groenten en saus A3	4,90
Spaghetti bolognaise A3	2,60-3,00

donderdag

Hertoginnenkrokant met erwten en wortelen	2,60
Koninginnenhapje	3,40
Bloemkool-kaasburger met Mexicaanse groenten-mengeling 	3,90
Witloofgratin met puree	3,90
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	4,50
Kabeljauwbrochetten met huisbereide tartaar en slaatje	4,90
Steak met groenten en saus A1+A2	4,90

vrijdag

Boerenworst, witte kool met spekblokjes en aardappel-puree	2,60
Koninginnenhapje A3	3,40
Vegetarische loempia met zoetzure kerrie en basmatirijst 	3,40
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A2	4,50
Kalkoenfilet met ananas en kaas, peperroomsaus en kroketten	4,90
Steak met groenten en saus A1+A3	4,90

Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinepolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinepolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg, Justus Lipsius en pauscollege**

(advertentie)

Maak gratis kennis met MO*

Wil u ook weten waar het in de wereld werkelijk om draait?

Vraag dan een gratis nummer aan van MO* via promotie@mo.be of 02 536 19 77

MO*

* MONDIAAL MAGAZINE

UW MAANDELIJKS MONDIAAL MAGAZINE

www.MO.be

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

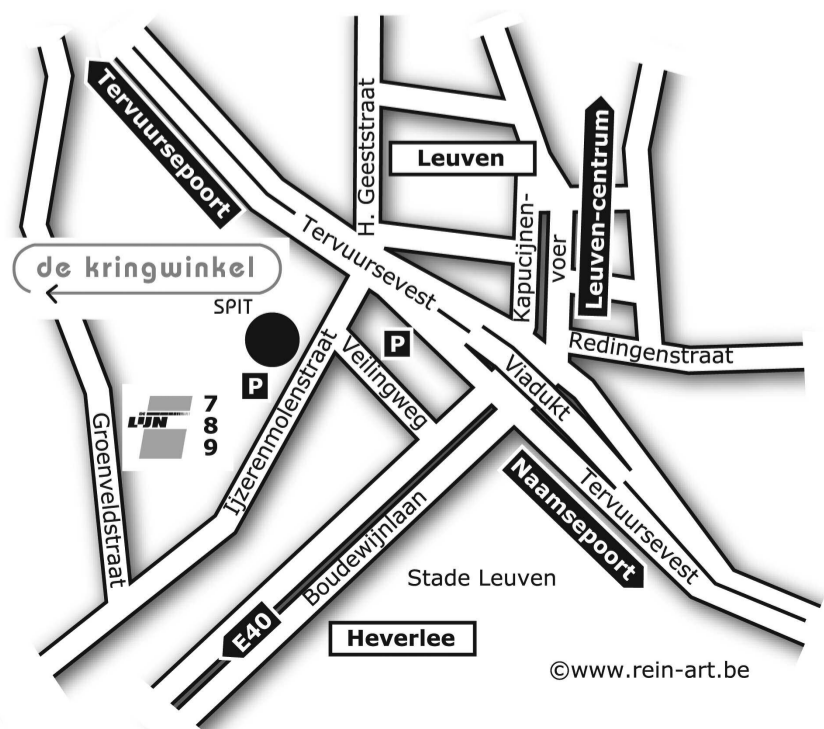
Open: ma - vrij: 10 - 18u

zat: 10 - 17u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

©www.rein-art.be

(advertentie)

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 35 - Nummer 7
Maandag - 11 november 2008

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Ken 'Bugs Bunny' Lambeets

Redactiesecretaris & V.U.:

Christoph 'Verhofstadt' Meeussen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Maud 'Duracell konijn' Oeyen, Ruben 'Nijntje' Bruynooghe, Christine 'Stampertje' Laureys, Eric 'Meneer konijn' Laureys & Roel 'De paashaas' Moeurs

Medewerkers deze week:

Joachim 'Konijn uit een hoed' Beckers, Pieterjan 'Konijn met pruimen' Bonne, Liesbet 'Nesquik konijn' Coolen, Jeroen 'Steel rabbit' Deblaere, Jelle 'Lief klein konijntje' Dehaen, Tom 'Peter rabbit' Demeyer, Lisa 'Wererabbit' Develtere, Wouter 'Benjamin Bunny' Dhaese, Vincent 'Killer Rabbit' Fobelets, Maarten 'Playboy konijn' Goethals, Geert 'Het Witte Konijn' Janssen, Michiel 'Roze konijn' Leen, An 'Energizer konijn' Moerenhout, Andrew 'Rammelaar' Snowball, Fabian 'Konijn' Van Hoorne, Kris 'zelfmoordkonijn' Vanelderden, Stephanie 'Rita' Verbeeken.

Cartoons:

Negu, Fannes & Sh3LL4C

DTP:

Ruben Bruynooghe, Ken Lambeets, Christine Laureys, Eric Laureys, Christoph Meeussen, Roel Moeurs

Eindredactie:

Roel Moeurs, Christoph Meeussen & Sebastiaan Holslag

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Annelies Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinck (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (bekende konijnen, tekst, foto, layout, konijnen...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgevijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Cultuurkalender |

DINSDAG 18/11

Quills — De Roovers

Theater — om 20.30u in STUK
(www.stuk.be)

B.V.B.A. Borderline — Union Suspecte ism kunstencentrum nOna

Theater — om 20.30u in het Wagehuys (www.30cc.be)

Janssen meets Janssens

Literatuur — om 19u in Bibliotheek Tweebronnen

Jeroen Meus kookt in Alma

Week vd Smaak — vanaf 18u in Alma 1, 2 en 3

WOENSDAG 19/11

Saveurs de Provence

Week vd Smaak — om 12u in de Club, Fochplein
(www.club.be)

Zijde — De Theaterfactorij

Theater — om 20u in de Predikherenkerk (www.30cc.be)

Mauro and the Grooms +

Vermin Twins

Muziek — om 20.30u in STUK
(www.stuk.be)

De Beenhouwerij speelt 'TOK TOK'

Gratis UUR KULTUUR — om

20u in Het Depot

DONDERDAG 20/11

Jeroen Meus kookt in Alma

Week vd Smaak — vanaf 18u in Alma 1, 2 en 3

The Helsen History — Tom Helsen

Muziek — om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)

Soetkin Collier Trio — Tom Theuns

Muziek — om 20.15u in CC Oratoriënhoof

(www.folkleuven.be)

Van Beethoven tot Beriot

Klassiek — om 20u in de Concertzaal van het Lemmens-

instituut (www.lemmens.be)

Zijde — De Theaterfactorij

Theater — om 20u in de Predikherenkerk
(www.30cc.be)

You are here — Deepblue

Performance — om

20.30u in STUK

(www.stuk.be)

VRIJDAG

21/11

Olafur Arnalds

Muziek — om 20.30u in STUK
(www.stuk.be)

(www.stuk.be)

You are here —

Deepblue

Performance — om

20.30u in STUK

(www.stuk.be)

Licht Gekanteld

Podium-

kunsten-

festival

Vanaf 20u in het

Depot

(www.30cc.be)

Koninklijk

Atheneum 2 (De

Ring), Tiensevest 62

(http://lichtgekanteld.wordpress.com)

Een geluk dat gij er waart —

Toneel Vier

Theater — om 20u in Zaal Ons

Huis, Goudbloemstraat 28

Zijde — De Theaterfactorij

Theater — om 20u in de Predikherenkerk (www.30cc.be)

ZATERDAG 22/11

TV on the Radio

Muziek — om 20u in Het

Depot (www.hetdepot.be)

Faiz Ali Faiz

Muziek — om 20u in de Stads-

schouwburg

OrSeCante en Estampie

Klassiek — om 20.30u in

Abdijkerk Vlierbeek

(www.orsecante.be)

Vakman — Theater Artemis

Theater — om 19u in STUK

(www.stuk.be)

Een geluk dat gij er waart —

Toneel Vier

Theater — om 20u in Zaal Ons

Huis, Goudbloemstraat 28

Zijde — De Theaterfactorij

Theater — om 20u in de

Predikherenkerk

(www.30cc.be)

Onze Manu — Toneel Heverlee

Theater — om

20.15u in

Zaal

Heliand

(www.toneelheverlee.be)

ZONDAG 23/11

Jubileumconcerten Capella

Academica

Klassiek — van 11u tot

12.30u in de

Minisudoku |

6		3	9					2
		2	4		8			
9		4	1		3	7		
		5	7					
		8					9	
	9		2		5	6		4
		6	5	4	9	1	2	
2	7			3				6
5								3

Wie deze week graag nog eens op kosten van een ander wil feesten, en bij voorkeur op die van *veto*, kan mailen naar traktatie@veto.be. Dit keer levert je dat een duoticket op voor VRG's Campustour. Concreet mag je je verwachten aan optredens van Majestical Fools, Regi, 2 Fabiola en Q-Fencer. Het partijtje gaat door op donderdag 20 november vanaf 19u en maakt Alma 2 en omstreken onveilig tot in de vroege uurtjes. Allen daarheen! De vijf eerste mailers gaan gratis en mogen zelfs hun lief meepakken.

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9

Studentenradio op het
ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

Kies kringlooppapier!

Kopiëren op gerecycleerd papier duurder dan op gewoon papier? Niet in een van de volgende zaken:

Alpha Copy, Tiensestraat 89, 3000 Leuven / Printing Shop Copy Centers, Heilige-Geeststraat 5, 3000 Leuven / Printing Shop Copy Centers, Naamsstraat 26, 3000 Leuven / Printing Shop Copy Centers, Naamsstraat 180, 3000 Leuven / Printing Shop Copy Centers, Tiensestraat 56, 3000 Leuven / Printing Shop Copy Centers, Vlamingenstraat 2, 3000 Leuven / Copy Service De Raaf-Alkam Drukkerij bvba, Ravenstraat 25, 3000 Leuven / Print Service BVBA, Tiensestraat 38, 3000 Leuven / Frankie, Tiensestraat 195, 3000 Leuven / Printing Shop Copy Centers, Naamssteenweg 292, 3001 Heverlee / Printing Shop Copy Centers, Tervuursesteenweg 5, 3001 Heverlee

Volledige lijst met kopieerzaken: www.bblv.be/fenix

Bond Beter Leefmilieu
KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

Met steun van de
Vlaamse overheid

www.drukkendewer.be
milieuvriendelijk drukwerk

antalis
www.antalis.be
PRINTERS: DE WITTE DRUKKERIJ
PRINTERS: DE WITTE DRUKKERIJ

“Schrijven is als grote schoonmaak houden in je ziel”

Een gitaar en enkele koppen warme thee, meer heeft Luka Bloom niet nodig om een publiek in vervoering te brengen. Op vijf november stond deze sympathieke Ier op het podium van Het Depot om zijn nieuwe album 'Eleven Songs' voor te stellen. Het werd een radicaal nieuw album, schreeuwende kleuren op de cover en nummers die werden ingespeeld met een band. Soms luid, soms heel erg intiem en meestal niet zonder kippenvel. Daarnaast kan hij thee zetten, telefoneren, een gitaar besnaren en geïnterviewd worden tegelijk. Luka Bloom, at your service.

TOM DEMEYER & MICHEL LEEN |

Luka Bloom: «Een Leuven studentblad? Dus veel geurige, hari-ge studenten zullen over mij lezen!»

Veto: Ja, of mooie vrouwelijke studentes natuurlijk.

Bloom: «Great! Die kan ik dan voorstellen aan mijn zoon, want voor mij zijn ze te jong. Jammer genoeg gebeurt het vaak dat meisjes naar mijn show komen en me achteraf komen zeggen: “Hé mijn moeder houdt van uw muziek.” (lacht) Maar laat ons het vooral over muziek hebben»

Veto: Goed idee. 'Eleven Songs' werd opgenomen met een band, was het tijd voor iets nieuws?

Bloom: «Zeker. De afgelopen jaren zat ik thuis op te nemen. Het werd tijd om mezelf uit te dagen. Ik trok de studio in, deels door de songs zelf en deels door de schitterende muzikanten die ik had.»

Veto: Hebt u dan de nummers geschreven met band in het achterhoofd?

Bloom: «Nee, de nummers kwamen gewoon vanzelf tot mij. Veel van de nummers van de afgelopen jaren waren vrij intiem en persoonlijk en vrij soft. De laatste jaren heb ik meer *uplifting*; wat ik zou noemen 'post George Bush' nummers geschreven. *Feest!* Weet je, jullie zijn de eersten waar ik een interview aan geef sinds Barack Obama George Bush van de troon heeft gestoten. Wat een mooie dag.»

Veto: De nummers zijn live opgenomen, meestal in één take.

Bloom: «Inderdaad, je hoort het ook een beetje aan de galm op de plaat. We hebben er echt voor gekozen te om werken met de natuurlijke klank van de ruimte. Sommige mensen denken dat we die galm er aan hebben toegevoegd, maar het is de klank van mijn stem in de ruimte samen met de muzikanten.»

Veto: Een vrij ouderwetse manier van opnemen?

Bloom: «Precies, dat is wat ik ook wou: een ouderwetse plaat. Wat een concept: schitterende songs, en schitterende muzikanten die samen spelen in een studio. (Terwijl hij zichzelf wat thee zet) Zo hoort muziek te zijn.»

Veto: Dat vergt waarschijnlijk een heel andere concentratie?

Bloom: «Een compleet andere concentratie want je wordt een luisteraar. Je bent niet enkel een zanger of muzikant, je moet ook

iets van zijn magie. Je moet het de eerste paar keer goed krijgen.»

«Ik diriger mijn muzikanten ook niet. Ik zeg niet aan grote muzikanten hoe ze moeten spelen. Zij interpreteren het nummer en weten ook wat het nummer nodig heeft. Het gaat niet om mij, het gaat om de nummers. Niet om wat ik wil, maar wat het nummer wil. Heel grote muzikanten weten dat. Ze proberen niet te tonen hoe goed

work van mijn platen erg subtiel. Nu wilde ik iets heel simpel maar toch iets dat in het oog springt, radicaal anders dan mijn vorig werk. Wat op de hoes van *Eleven Songs* staat, is eigenlijk een foto van vuur. Dat komt omdat een nummer op het album *Fire* heet, eigenlijk de oorspronkelijke titel van het album.»

Veto: Waarom dan 'Eleven Songs'?

Bloom: «Omdat ik besloot dat de titel het ganse project moest weer-geven, niet enkel één nummer.»

EENZAAMHEID

Veto: Eenzaamheid is een vrij frequent thema in uw nummers. Komt dit omdat het schrijven van nummers zo eenzaam kan zijn?

Bloom: «Ja, het kan soms eenzaam zijn, maar zo hoort het ook. Zoveel

voor ik op tour ga.»

Veto: Een tijdje geleden kreeg u een aanpak aan uw handen. Was u bang dat u geen gitaar meer zou kunnen spelen?

“Wat een concept: schitterende songs, schitterende muzikanten die samen spelen in een studio”

Bloom: «Ik was heel lang erg bang om nooit meer te kunnen spelen. Ik heb het nog steeds, maar het is meer onder controle. Ik heb een zeer goede dokter *who beats the shit out of me*. De laatste jaren heb ik wat stillere nummers gespeeld.

huiskamer. Ik ben niet zo'n grote ster in Ierland. Ik heb een klein groepje fans maar ik geef niet vaak interviews, doe weinig promotie en bijna geen televisie. Ik schrijf er

mijn nummers en doe er kleine optredens. Meer niet. Maar ja, ik woon in Ierland dus ik zal wel tot die musicscene behoren.»

Veto: Nu bent u nog op tour; naar waar leidt die u?

Bloom: «Naar heel erg exotische plaatsen zoals Hasselt (lacht). Nee, toch wel enkele shows in België, maar ook in Australië en Duitsland.»

Veto: U bent vrij populair in België. Hoe zou u dit verklaren?

Bloom: «Ik denk dat Belgen gewoon een heel erg goede smaak hebben (lacht). Nee, Belgen zijn enorm goeie zangers. Als het publiek aanvoelt dat je niet onder of boven hun staat en als ze het nummer goed vinden, leren ze het en zingen ze mee. Voor een artiest is het dan echt geweldig.»

MARKTROCK

Veto: U staat alleen op het podium. Dat moet toch vreemd aanvoelen, tegenover zo'n massa?

Bloom: «Ja, ik zie het niet als 'ik tegen al die mensen', het is een verdeelde ervaring. Samen in een kamer met een groep mensen en al wat we samen hebben is het nummer.»

Veto: Dat moet toch anders zijn wanneer u voor een enorm publiek staat zoals Marktrock?

Bloom: «Een van de mooiste momenten uit mijn carrière was op Marktrock hier in Leuven. Ongeveer tien jaar geleden werd ik gevraagd. Ik wist dat het in Leuven was en dat het festival Marktrock heette. Ik wist echter niet dat ik om middernacht moest spelen na Iggy Pop. Nu, dat is eng (lacht): duizend mensen op een zaterdagavond na Iggy.» (Even gaat de telefoon.)

IGGY

«Die avond was geweldig. Na anderhalf uur onvoorstelbaar harde Iggy Pop - die boze punker - kwam ik op het podium en wist ik niet wat ik moest doen. Dus ik stak de stekker in mijn gitaar, vertelde mijn geluidstechnicus 'zet de gitaar zo luid mogelijk' en ik zong het refrein van Sunny Sailor Boy (neuriet het refreintje). De hele markt werd muistil en begon mee te zingen met mij. Dat was echt machtig, ongelooflijk.»

Veto: Wie speelt vanavond het voorprogramma?

Bloom: «Een Hollandse groep: Ma Rain. Ik ontmoette hen in Amsterdam. Ze vroegen mijn mening over hun muziek op MySpace.»

Veto: Gebeurt het vaak dat zo'n groep u contacteert?

Bloom: «Ja, heel erg vaak. Natuurlijk luister ik niet naar alle dingen, soms is het niet zo goed. Maar ik bewonder mensen die muziek maken. Je moet altijd mensen aanmoedigen, zeker muzikanten.»

(PERSFOTO)

“Een van de mooiste momenten uit mijn carrière was op Marktrock hier in Leuven”

luisteren. Je moet constant opmerkzaam zijn. Dat creëert een heel speciale atmosfeer. Het is ook niet altijd even makkelijk. Je kunt een nummer geen 20 keer na elkaar spelen want dan verliest het

ze wel zijn.»

Veto: Vanavond staat u er wel alleen voor op het podium.

Bloom: «Het publiek wordt eigenlijk de band in mijn shows.»

Veto: En uw gitaar natuurlijk. Wij hoorden dat u namen geeft aan uw gitaren?

Bloom: «Ja, (kijkt naar de zwarte gitaar op zijn schoot) dit is Rudy. Deze gitaar is heel erg speciaal voor mij. Al dertig jaar lang ben ik verliefd op dit instrument, hoewel ik

nummers vandaag gaan over hoe mensen zich voelen in relaties. Je weet wel, meisjes en jongens, meisjes en meisjes, jongens en jongens of *whatever*. Ik ben liever eenzaam met mijn gitaar en reflecteer over leven. Ik schrijf vanuit die ervaring. Als ik probeer een nummer te schrijven en het lukt niet, dan kan het wel vrij frustrerend zijn. Eens ik dan in het nummer zit, is het een zeer mooie, rijke ervaring. Mensen denken dat eenzaamheid iets heel triestig is maar als je er zelf voor kiest is het helemaal niet zo triestig.»

Veto: Is het een mooie manier om uw hoofd leeg te schrijven?

Bloom: «Ja, het is een zeer goede manier om je geest volledig vrij te maken. Nummers schrijven als een grote schoonmaak houden in je ziel.»

Veto: Schrijft u dan ook als u aan het toeren bent?

Bloom: «Nee, als ik op tour ben dan wil ik mensen ontmoeten zoals jullie. Ik wil dan zeker niet alleen zijn met mijn gitaren; dat doe ik

het eigenlijk mishandel.»

Veto: De artwork van uw CD is zeer schreeuwend, vooral de rode kleur springt meteen in het oog. Vanwaar die keuze?

Bloom: «Normaal gezien is de art-